

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

58. aastakäik

27. aprill 2015

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2015/C 138/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2015/C 138/02	Kohtuasi C-463/12: Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (<i>Østre Landsretti eelotsusetaotlus – Taani</i>) – <i>Copydan Båndkopi versus Nokia Danmark A/S</i> (Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikli 5 lõike 2 punkt b ja artikkel 6 – Reprodutseerimisõigus – Erand – Isiklikuks tarbeks tehtud koopiad – Mobiiltelefoni mälukaardi abil tehtud reproduktsioonid – Õiglane hüvitis – Salvestustasu andmekandjatelt – Võrdne kohtlemine – Salvestustasu tagasimaksmine – Minimaalne kahju)	2
2015/C 138/03	Liidetud kohtuasjad C-93/13 P ja C-123/13 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus Versalis SpA</i> , varem Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA ning Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Kartellid – Kloropreenkautsuki turg – Tootmisüksuste õigusjärglus – Rikkumise süüks panemine – Trahvid – Korduvus – Täielik pädevus)	4

2015/C 138/04	Kohtuasi C-143/13: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Tribunalul Specializat Cluj'i eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei <i>versus</i> SC Volksbank România SA (Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglased tingimused müüja või teenuste osutaja ning tarbija vahel sõlmitud lepingutes — Artikli 4 lõige 2 — Lepingutingimuste ebaõiglase iseloomu hindamine — Lepingu põhiobjekti või hinna ja tasu sobivuse suhtes tehtud erand, välja arvatud juhul, kui need tingimused on koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles — Lepingutingimused, mille kohaselt makstakse laenuandjale „riskitasu” ja laenuandjal on teatavatel tingimustel õigus muuta ühepoolselt intressimäära)	4
2015/C 138/05	Liidetud kohtuasjad C-144/13, C-154/13 ja C-160/13: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – VDP Dental Laboratory NV <i>versus</i> Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën <i>versus</i> X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13) (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Mahaarvamised — Maksuvabastused — Hambaproteeside tarnimine)	5
2015/C 138/06	Kohtuasi C-343/13: Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Tribunal do Trabalho de Leiria eelotsusetaotlus – Portugal) – Modelo Continente Hipermercados SA <i>versus</i> Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT) (Eelotsusetaotlus — Aktsiaseltside ühinemise kord — Direktiiv 78/855/EMÜ — Ühinemine ühendamise teel — Artikkel 19 — Mõju — Ühendatava äriühingu kogu vara ja kohustuste üleminek ühendavale äriühingule — Ühendatava äriühingu poolt enne ühinemist toime pandud rikkumine — Rikkumise tuvastamine haldusotsusega pärast ühinemist — Riigisisene õigus — Ühendatava äriühingu vastutuse üleminek tööõiguslaste rikkumiste eest — Lubatavus).	6
2015/C 138/07	Kohtuasi C-359/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Centrale Raad van Beroep – Madalmaad eelotsusetaotlus) – B. Martens <i>versus</i> Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — ELTL artiklid 20 ja 21 — Liikmesriigi kodanik — Elukoht teises liikmesriigis — Õpingud ülemeremaal või -territooriumil — Kõrgkooliõpinguteks antava toetuse säilimine — Elukohanõue „kuuest aastast kolm” — Piirang — Õigustatus) . .	6
2015/C 138/08	Kohtuasi C-472/13: Euroopa Kohtu (teine koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Bayerisches Verwaltungsgericht München'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Andre Lawrence Shepherd <i>versus</i> Bundesrepublik Deutschland (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Varjupaik — Direktiiv 2004/83/EÜ — Artikli 9 lõike 2 punktid b, c ja e — Kolmandate riikide kodanike või kodakondsuseta isikute pagulaseks kvalifitseerumise miinimumnõuded — Pagulasseisundi saamise tingimused — Tagakiusamisaktid — Ameerika Ühendriikide relvajõudude liikme karistamine Iraagis peetavas sõjas teenimisest keeldumise eest)	7
2015/C 138/09	Kohtuasi C-479/13: Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksustamine — Käibemaks — Vähendatud maksumäära kohaldamine — Digi- ja elektronraamatute tarnimine)	8
2015/C 138/10	Kohtuasi C-502/13: Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurehertsogiriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksustamine — Käibemaks — Vähendatud maksumäära kohaldamine — Digi- ja elektronraamatute tarnimine)	9

2015/C 138/11	Liidetud kohtuasjad C-503/13 ja C-504/13: Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH versus AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13) (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Tootevastutus — Direktiiv 85/374/EMÜ — Artikkel 1, artikli 6 lõige 1 ja artikli 9 esimese lõigu punkt a — Südamestimulaatorid ja siiratavad kardioverter-defibrillaatorid — Toote rikkimise risk — Tervisekahjustus — Väidetavalt puudusega toote eemaldamine ja muu seadme siirdamine — Operatsioonikulude hüvitamine)	9
2015/C 138/12	Kohtuasi C-512/13: Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. veebruari 2015. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden – Madalmaad) – C.G. Sopora versus Staatssecretaris van Financiën (Eelotsusetaotlus — Töötajate vaba liikumine — ETL artikkel 45 — Mitteresidendist töötajate võrdne kohtlemine — Maksusoodustus, mis seisneb tööandja makstava hüvitise maksust vabastamises — Kindla määraga maksusoodustus — Teisest liikmesriigist kui töökoha liikmesriik pärinevad töötajad — Tingimus, mille kohaselt peab elukoht asuma teatud kaugusel töökoha liikmesriigi piirist)	10
2015/C 138/13	Kohtuasi C-515/13: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Østre Landsret'i eelotsusetaotlus – Taani) – Ingeniørforeningen i Danmark, mis esindab Poul Landin'i, versus Tekniq, mis esindab ENCO A/S – VVS-i (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikli 2 lõige 1 ja lõike 2 punkt a — Artikli 6 lõige 1 — Erinev kohtlemine vanuse alusel — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei maksta töölepingu ülesütlemise hüvitist töötajatele, kellel on töölepingu lõppemise kuupäeval õigus riiklikule vanaduspensionile).	11
2015/C 138/14	Kohtuasi C-534/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2015. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare jt versus Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl (Eelotsusetaotlus — ETL artikli 191 lõige 2 — Direktiiv 2004/35/EÜ — Keskkonnavastutus — Siseriiklikud õigusnormid, mis ei näe haldusorganile ette võimalust kohustada saastatud maatiiki omanikku, kes ei ole saastuse põhjustamises osaline, võtma ennetus- ja parandusmeetmeid, ning millega on ette nähtud üksnes kohustus hüvitada haldusorgani võetud meetmed — Kooskõla saastaja maksab põhimõtte, ettevaatusprintsipi ja põhimõtetega, mille järgi tuleb võtta ennetusmeetmeid ja keskkonnakahjustus heastada eeskätt kahjustuse kohas)	12
2015/C 138/15	Kohtuasi C-547/13: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 4. märtsi 2015. aasta otsus (Administratīvā rajona tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – SIA „Oliver Medical” versus Valsts ieņēmumu dienests (Eelotsusetaotlus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombineeritud nomenklatuur — Rubriigid 8543, 9018 ja 9019 — Laser- ja ultraheliseadmed ning nende tagavaraosad ja tarvikud)	12
2015/C 138/16	Kohtuasi C-553/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Tallinna Ringkonnakohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Tallinna Ettevõtlusamet versus Statoil Fuel & Retail Eesti AS (Eelotsusetaotlus — Kaudsed maksud — Aktsiis — Direktiiv 2008/118/EÜ — Artikli 1 lõige 2 — Aktsiisikaubaks olev vedelkütus — Jaemüügi maksustamine — Mõiste „erieesmärk” — Eelnevalt kindlaks määratud sihtotstarve — Ühistranspordi korraldamine linna territooriumil)	13
2015/C 138/17	Kohtuasi C-559/13: Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. veebruari 2015. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Dortmund-Unna versus Josef Grünewald (Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — Otsene maksustamine — Tulumaks — Pärandvarast tehtud kinke eest vastusooritusena makstud elatise mahaarvatavus — Välistamine mitteresidentide puhul)	14

2015/C 138/18	Kohtuasi C-564/13 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — ELTL artikli 340 esimene lõik — Liidu lepinguline vastutus — ELTL artikkel 272 — Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuues raamprogramm — Lepingud projektide Ontogov, FIT ja RACWeb kohta — Rahastamiskõlblikud kulud ja komisjoni poolt ettemaksena tasutud summad — Tuvastushagi — Tekkinud ja jätkuva põhjendatud huvi puudumine).	15
2015/C 138/19	Kohtuasi C-585/13 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Europäisch-Iranische Handelsbank AG versus Euroopa Liidu Nõukogu, Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Iraani Islamivabariigi suhtes võetud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelva levikut — Rahaliste vahendite külmutamine — Rahaülekannete piiramine — Loetellu kantud üksuste abistamine piiravatest meetmetest kõrvalehoidmisel või nende rikkumisel).	15
2015/C 138/20	Kohtuasi C-623/13: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Conseil d'État – Prantsusmaa eelotsusetaotlus) – Ministre de l'Économie et des Finances versus Gérard de Ruyter (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikkel 4 — Esemeline kohaldamisala — Varast saadud tulu maksustamine — Üldine sotsiaalkindlustusmaks — Sotsiaalvõla hüvitamise maks — Kinnipeetav sotsiaalmaks — Sotsiaalmaksu lisamaks — Osalemine kohustuslike sotsiaalkindlustusskeemide rahastamises — Otsene ja piisavalt asjakohane seos teatavate sotsiaalkindlustuse liikide vahel).	16
2015/C 138/21	Kohtuasi C-667/13: Euroopa Kohtu (teine koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Tribunal do Comércio de Lisboa eelotsusetaotlus – Portugal) – Estado português versus Banco Privado Português SA, likvideerimisel ja Massa Insolvente do Banco Privado Português SA (Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Riigigarantii laenule — Otsus 2011/346/EL — Küsimused kehtivuse kohta — Vastuvõetavus — ELTL artikli 107 lõige 1 — Põhjendused — Liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamine — ELTL artikli 107 lõike 3 punkt b — Tõsine häire mõne liikmesriigi majanduses).	17
2015/C 138/22	Kohtuasi C-691/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Conseil d'État – Prantsusmaa eelotsusetaotlus) – Les Laboratoires Servier SA versus Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances (Eelotsusetaotlus — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Direktiiv 89/105/EMÜ — Artikli 6 punkt 2 — Haigekassa poolt hüvitatavate ravimite loetelu koostamine — Ravimi hüvitamistingimuste muutmine selle taaskandmisel niisugusesse loetellu — Põhjendamiskohustus).	17
2015/C 138/23	Kohtuasi C-6/14: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Oberster Gerichtshof'i eelotsusetaotlus – Austria) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG versus Fridolin Santer (Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 785/2004 — Lennuettevõtjad ja õhusõidukite käitajad — Kindlustus — Nõuded — Mõisted „reisija” ja „meeskonna liige” — Helikopter — Lõhkelaengute toimel laviinide vallandamise eksperdi transportimine — Lennu ajal töö käigus tekitatud kahju — Hüvitis).	18
2015/C 138/24	Kohtuasi C-41/14: Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Cour de cassation'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Christie's France SNC versus Syndicat national des antiquaires (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/84/EÜ — Artikkel 1 — Intellektuaalomand — Algupärase kunstiteose müük enampakkumisel — Algupärase teose autori edasimüügitasuõigus — Edasimüügi eest makstava autoritasu võlgnik — Ostja või müüja — Kokkuleppimine teisiti, kui on seaduses ette nähtud).	19

2015/C 138/25	Kohtuasi C-43/14: Euroopa Kohtu (teine koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Nejvyšší správní soud'i eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – ŠKO-ENERGO s. r. o. versus Odvolací finanční ředitelství (Eelotsusetaotlus — Osoonikihi kaitse — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem Euroopa Liidus — Saastekvootide eraldamise meetod — Saastekvootide tasuta eraldamine — Tasuta eraldatud saastekvootide omandamise maksustamine kinkemaksuga)	19
2015/C 138/26	Kohtuasi C-104/14: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali versus Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, compromissiminetluses, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi (Eelotsusetaotlus — ETL artikli 288 kolmas lõik — Hilinenud maksimisega võitlemine äritehingute puhul — Direktiiv 2000/35/EÜ — Artiklid 2, 3 ja 6 — Direktiiv 2011/7/EL — Artiklid 2, 7 ja 12 — Liikmesriigi õigusnormid, mis võivad riigi võlausaldaja kahjuks muuta neist direktiividest varasema nõudega seotud intressi)	20
2015/C 138/27	Kohtuasi C-175/14: Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Austria) – Ralph Prankl (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Direktiiv 92/12/EMÜ — Aktsiisikauba üldine korraldus — Salakauba maksustamine — Kaup, mis on ühes liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud ja mis on toimetatud teise liikmesriiki — Pädeva liikmesriigi kindlaksmääramine — Transiidiliikmesriigi õigus seda kaupa maksustada)	21
2015/C 138/28	Kohtuasi C-178/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf – Saksamaa eelotsusetaotlus) – Vario Tek GmbH versus Hauptzollamt Düsseldorf (Eelotsusetaotlus — Tolliliit ja ühine tollitariifistik — Kombineeritud nomenklatuur — Tariifne klassifitseerimine — Rubriik 8525 80 — Telekaamerad, digitaalkaamerad ja salvestavad videokaamerad — Alamrubriigid 8525 80 91 ja 8525 80 99 — Spordiprillidesse sisseehitatud videokaamerad — Otilise suumimise võimalus — Välisallikatest pärit failide salvestamine)	21
2015/C 138/29	Kohtuasi C-220/14 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Ahmed Abdelaziz Ezz jt versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Teatavate isikute vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Egiptuses — Isikute, kelle suhtes toimub kohtumenetlus riigi vahendite õigusvastase kasutamise eest, rahaliste vahendite külmutamine — ÜRO korrupsioonivastane konventsioon)	22
2015/C 138/30	Kohtuasi C-221/14 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus – H versus Euroopa Liidu Kohus (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu Kohtu liikmete rahaliste tasude kindlaksmääramise kord — Avaliku Teenistuse Kohtu endine liige — Ühise ravikindlustuskeemiga liitumise taotlus — Otsus — Keeldumine — Õiguskaitsevahendid — Hilinemine — Vastuvõetamatus)	23
2015/C 138/31	Kohtuasi C-238/14: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtjalise töö kohta — Vahelduva tööajaga meelelahutustöötajad — Järjestikused tähtjalised töölepingud — Klausli 5 punkt 1 — Meetmed, mille eesmärk on vältida järjestikuste tähtjaliste lepingute kasutamise kuritarvitamist — Mõiste „objektiivsed alused”, mis õigustavad selliseid lepinguid)	23

2015/C 138/32	Arvamus C-1/15: Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Parlament	24
2015/C 138/33	Kohtuasi C-451/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Sofia (Bulgaaria) 26. septembril 2014 – Romyana Asenova Petrus <i>versus</i> Bulgaaria Vabariik	24
2015/C 138/34	Kohtuasi C-512/14 P: Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 14. novembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 3. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-686/13: Unibail <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet	24
2015/C 138/35	Kohtuasi C-513/14 P: Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 14. novembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 3. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-687/13: Unibail <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet	25
2015/C 138/36	Kohtuasi C-595/14: 19. detsembril 2014 esitatud hagi – Euroopa Parlament <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	26
2015/C 138/37	Kohtuasi C-11/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 13. jaanuaril 2015 – Odvolací finanční ředitelství <i>versus</i> Český Rozhlas	26
2015/C 138/38	Kohtuasi C-24/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksmaa) 21. jaanuaril 2015 – Josef Plöckl <i>versus</i> Finanzamt Schrobenhausen	27
2015/C 138/39	Kohtuasi C-27/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itaalia) 22. jaanuaril 2015 – Pippo Pizzo <i>versus</i> CRGT srl	27
2015/C 138/40	Kohtuasi C-28/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 23. jaanuaril 2015 – Koninklijke KPN NV jt <i>versus</i> Autoriteit Consument en Markt (ACM)	28
2015/C 138/41	Kohtuasi C-30/15 P: Simba Toys GmbH & Co. KG 27. jaanuaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 25. novembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-450/09: Simba Toys GmbH & Co. KG <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	29
2015/C 138/42	Kohtuasi C-37/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itaalia) 29. jaanuaril 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s. <i>versus</i> Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA.	31
2015/C 138/43	Kohtuasi C-41/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 2. veebruaril 2015 – Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited <i>versus</i> Minister for Finance	31
2015/C 138/44	Kohtuasi C-48/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 6. veebruaril 2015 – Belgia riik – SPF Finances <i>versus</i> ING International SA, kes võttis üle ING Dynamic SA õigused ja kohustused	32
2015/C 138/45	Kohtuasi C-50/15 P: Kurt Hesse 6. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 27. novembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-173/11: Kurt Hesse ja Lutter & Partner GmbH <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	33

2015/C 138/46	Kohtuasi C-57/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 9. veebruaril 2015 – United Video Properties Inc. versus Telenet NV	34
2015/C 138/47	Kohtuasi C-59/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Itaalia) 9. veebruaril 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl versus Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia ja Ministero dell'Economia e delle Finanze.	35
2015/C 138/48	Kohtuasi C-60/15 P: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH 11. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 11. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-476/12: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH versus Euroopa Komisjon	35
2015/C 138/49	Kohtuasi C-63/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, kohtumaja 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 12. veebruaril 2015 – Mehrdad Ghezlbash versus Staatssecretaris van Veiligheit en Justitie	36
2015/C 138/50	Kohtuasi C-64/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 12. veebruaril 2015 – BP Europa SE versus Hauptzollamt Hamburg-Stadt.	37
2015/C 138/51	Kohtuasi C-65/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bari (Itaalia) 12. veebruaril 2015 – kriminaalasi Vito Santoro süüdistuses.	38
2015/C 138/52	Kohtuasi C-66/15: 12. veebruaril 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik.	38
2015/C 138/53	Kohtuasi C-69/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 16. veebruaril 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L. versus Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség.	39
2015/C 138/54	Kohtuasi C-75/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Markkinaoikeus (Soome) 19. veebruaril 2015 – Viiniverla Oy versus Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus	40
2015/C 138/55	Kohtuasi C-77/15 P: Euroopa Liidu Kohtu 19. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 9. jaanuari 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-409/14: Marcuccio versus Euroopa Liit ja Euroopa Liidu Kohus	41
2015/C 138/56	Kohtuasi C-81/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulio tis Epikrateias (Kreeka Vabariik) 20. veebruaril 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE versus Ypourgos Oikonomikon (rahandusminister)	42
2015/C 138/57	Kohtuasi C-95/15 P: H & R ChemPharm GmbH 24. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-551/08: H & R ChemPharm GmbH versus Euroopa Komisjon	43
2015/C 138/58	Kohtuasi C-101/15 P: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA 27. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 17. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-72/09: Pilkington Group Limited jt versus komisjon	45

Üldkohus

2015/C 138/59	Liidetud kohtuasjad T-249/12 ja T-269/12: Üldkohtu 12. märtsi 2015. aasta otsus – Vestel Iberia ja Makro autoservicio mayorista versus komisjon (Tühistamishagi — Tolliliit — Imporditollimaksu järelarvestuskande tegemine ja selle vähendamine — Türgist pärinevad värvitelerid — Kahe importija esitatud tollimaksu vähendamise taotlus — Komisjoni tuginemine riigisiseste asutuste ees ühte teist importijat puudutavale otsusele — Määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 871 lõiked 2 ja 6 ning artikli 905 lõiked 2 ja 6 — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	46
2015/C 138/60	Kohtuasi T-377/13: Üldkohtu 9. märtsi 2015. aasta otsus – ultra air versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter) (Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse sõnamärk ultra.air ultrafilter — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c — Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt a)	46
2015/C 138/61	Kohtuasi T-513/13: Üldkohtu 6. märtsi 2015. aasta otsus – Braun Melsungen versus Siseturu Ühtlustamise Amet (SafeSet) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi SafeSet taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause — Faktide kontrollimine omal algatusel — Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1)	47
2015/C 138/62	Kohtuasi T-257/14: Üldkohtu 6. märtsi 2015. aasta otsus – Novomatic versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi BLACK JACK TM taotlus — Varasem ühenduse sõna- ja kujutismärk BLACK TRACK — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	48
2015/C 138/63	Kohtuasi T-392/12: Üldkohtu 26. veebruari 2015. aasta määrus – Lavazza versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO) (Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine).	48
2015/C 138/64	Kohtuasi T-251/13: Üldkohtu 3. märtsi 2015. aasta määrus – Gemeente Nijmegen versus komisjon (Tühistamishagi — Riigiabi — Madalmaade omavalitsuse poolt professionaalsele jalgpalliklubile antud abi — Otsus algatada ETLT artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus — Abimeede, mis on otsuse kuupäevaks täielikult rakendatud — Vastuvõetavus — Vaidlustatav akt)	49
2015/C 138/65	Kohtuasi T-431/13: Üldkohtu 26. veebruari 2015. aasta määrus – Métropole Gestion versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Metropol (METROPOL) (Ühenduse kaubamärk — Sõnamärk METROPOL — Kehtetuks tunnistamise taotlus — Kaubamärgi registreeringu kehtivuse pikendamise taotluse esitamata jätmine — Kaubamärgi registrist kustutamine pärast registreeringu kehtivuse lõppemist — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	49
2015/C 138/66	Kohtuasi T-473/13: Üldkohtu 24. veebruari 2015. aasta määrus – G-Star Raw versus Siseturu Ühtlustamise Amet – PepsiCo (PEPSI RAW) (Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	50

2015/C 138/67	Kohtuasi T-233/14: Üldkohtu 5. märtsi 2015. aasta määrus – Intesa Sanpaolo <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (NEXTCARD) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi NEXTCARD taotlus — Kontrollija osaline keeldumine kaubamärgi registreerimisest — Põhjendamiskohustus — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	51
2015/C 138/68	Kohtuasi T-833/14: 23. detsembril 2014 esitatud hagi – Søndagsavisen <i>versus</i> komisjon	51
2015/C 138/69	Kohtuasi T-834/14: 23. detsembril 2014 esitatud hagi – Forbruger-Kontakt <i>versus</i> komisjon	52
2015/C 138/70	Kohtuasi T-52/15: 4. veebruaril 2015 esitatud hagi – Sharif University of Technology <i>versus</i> nõukogu.	52
2015/C 138/71	Kohtuasi T-59/15: 4. veebruaril 2015 esitatud hagi – Amitié <i>versus</i> EACEA	53
2015/C 138/72	Kohtuasi T-65/15: 6. veebruaril 2015 esitatud hagi – TALANTON <i>versus</i> komisjon	55
2015/C 138/73	Kohtuasi T-68/15: 12. veebruaril 2015 esitatud hagi – Scandlines Øresund jt <i>versus</i> komisjon	56
2015/C 138/74	Kohtuasi T-72/15: 6. veebruaril 2015 esitatud hagi – Hippler <i>versus</i> komisjon.	57
2015/C 138/75	Kohtuasi T-86/15: 20. veebruaril 2015 esitatud hagi – Aston Martin Lagonda <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (mootorsõiduki esiotsa paigutatud iluvõre kujutis)	58
2015/C 138/76	Kohtuasi T-87/15: 20. veebruaril 2015 esitatud hagi – Aston Martin Lagonda <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (mootorsõiduki esiotsa paigutatud iluvõre kujutis)	59
2015/C 138/77	Kohtuasi T-88/15: 20. veebruaril 2015 esitatud hagi – Aston Martin Lagonda <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (mootorsõiduki esiotsa paigutatud iluvõre kujutis)	59
2015/C 138/78	Kohtuasi T-98/15: 25. veebruaril 2015 esitatud hagi – Tubes Radiatori <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Antrax It (kütteradiaatorid)	60
2015/C 138/79	Kohtuasi T-101/15: 26. veebruaril 2015 esitatud hagi – Red Bull <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Optimum Mark (sinise ja hõbedase värvi kujutis)	61
2015/C 138/80	Kohtuasi T-102/15: 26. veebruaril 2015 esitatud hagi – Red Bull <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Optimum Mark (sinise ja hõbedase värvi kujutis)	61
2015/C 138/81	Kohtuasi T-103/15: 27. veebruaril 2015 esitatud hagi – Flabeg Deutschland <i>versus</i> komisjon	62
2015/C 138/82	Kohtuasi T-108/15: 27. veebruaril 2015 esitatud hagi – Bundesverband Glasindustrie jt <i>versus</i> komisjon	63
2015/C 138/83	Kohtuasi T-109/15: 2. märtsil 2015 esitatud hagi – Saint-Gobain Isover G+H jt <i>versus</i> komisjon	64
2015/C 138/84	Kohtuasi T-110/15: 2. märtsil 2015 esitatud hagi – International Management Group <i>versus</i> komisjon	65
2015/C 138/85	Kohtuasi T-120/15: 6. märtsil 2015 esitatud hagi – Proforec <i>versus</i> komisjon	66
2015/C 138/86	Kohtuasi T-639/13: Üldkohtu 2. märtsi 2015. aasta määrus – Watch TV <i>versus</i> nõukogu	67
2015/C 138/87	Kohtuasi T-459/14: Üldkohtu 4. märtsi 2015. aasta määrus – Messi Cuccittini <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Pires Freitas Campos (LEO)	67

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2015/C 138/01)

Viimane väljaanne

ELT C 127, 20.4.2015

Eelmised väljaanded

ELT C 118, 13.4.2015

ELT C 107, 30.3.2015

ELT C 96, 23.3.2015

ELT C 89, 16.3.2015

ELT C 81, 9.3.2015

ELT C 73, 2.3.2015

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Østre Landsreti eelotsusetaotlus – Taani) –
Copydan Båndkopi versus Nokia Danmark A/S**

(Kohtuasi C-463/12) ⁽¹⁾

**(Eelotsusetaotlus — Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused — Direktiiv 2001/29/EÜ — Artikli 5 lõike 2 punkt b ja artikkel 6 — Reprodutseerimisõigus — Erand — Isiklikuks tarbeks tehtud koopiad —
Mobiiltelefoni mälukaardi abil tehtud reprodutsioonid — Õiglane hüüvitis — Salvestustasu
andmekandjatelt — Võrdne kohtlemine — Salvestustasu tagasimaksmine — Minimaalne kahju)**

(2015/C 138/02)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Copydan Båndkopi

Kostja: Nokia Danmark A/S

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 5 lõike 2 punktiga b ei ole vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb reprodutseerimisõiguse isiklikuks tarbeks kopeerimise erandi alusel ette õiglase hüvitise maksmise selliste mitmefunktsiooniliste andmekandjate pealt nagu mobiiltelefonide mälukaardid, olenemata sellest, kas nende andmekandjate põhifunktsioon on isiklikuks tarbeks kopeerimine või mitte, juhul kui nende andmekandjate vähemalt üks, kas või teisejärguline funktsioon võimaldab nende valdajatel neid sel eesmärgil kasutada. Siiski võivad funktsiooni peamine või teine tähtsus ning andmekandja reprodutseerimismahu suhteline suurus avaldada mõju õiglase hüvitise summale. Kui õiguste omajatele tekkivat kahju saab lugeda minimaalseks, ei pruugi kõnealuse funktsiooni kättesaadavaks tegemisega hüvitise maksmise kohustust tekkida.
2. Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktiga b ei ole vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis kehtestab reprodutseerimisõigusest tehtava isiklikuks tarbeks kopeerimise erandi eest makstava õiglase hüvitise rahastamiseks mõeldud isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksmise tingimuse selliste andmekandjate tarnimise suhtes, mida võidakse kasutada isiklikuks tarbeks reprodutseerimise eesmärgil, nagu mobiiltelefonide mälukaardid, kuid mis ei kehtesta selle salvestustasu maksmise kohustust peamiselt isiklikuks tarbeks tehtud koopiade talletamiseks mõeldud koostisosade nagu MP3-mängijate sisemälude tarnimise suhtes, sest need erinevad andmekandjate ja koostisosade liigid ei ole võrdväärsed või nende erinev kohtlemine on põhjendatud, seda tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

3. Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus siseriiklik õigusnorm, millega pannakse reprodutseerimisõigusest tehtava isiklikuks tarbeks kopeerimise erandi eest makstava õiglase hüvitise rahastamiseks mõeldud isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu maksmise kohustus tootjatele ja importijatele, kes müüvad mobiiltelefoni mälukaarte äriklientidele, teades, et viimased kavatsevad müüa need kaardid edasi, kuid teadmata, kas nende kaartide lõppostjad on era- või ärikliendid, kui
- sellise süsteemi kehtestamine on põhjendatud praktiliste raskustega;
 - tasu maksjad on salvestustasu maksmisest vabastatud, kui nad tõendavad, et nad on tarninud mobiiltelefoni mälukaardid muudele kui füüsilistele isikutele eesmärgil, mis ilmselgelt erineb isiklikuks tarbeks reprodutseerimisest, arvestades asjaolu, et seda vabastust ei saa piirata tarnimisele üksnes äriklientidele, kes on salvestustasusid haldavas organisatsioonis registreeritud;
 - selline süsteem näeb ette isiklikuks tarbeks kopeerimise tasu tagastamise õiguse, mis on tõhus ja ei muuda makstud salvestustasu tagastamist ülemäära raskeks, kusjuures tasu saab tagastada üksnes mälukaardi lõppostjale, kes peab selleks esitama salvestustasusid haldavale organisatsioonile vastavasisulise taotluse.
4. Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b koostoides selle direktiivi põhjendusega 35 tuleb tõlgendada nii, et selle alusel on liikmesriikidel lubatud näha reprodutseerimisõigusest tehtava isiklikuks tarbeks kopeerimise erandi kohaldamisalas olevatel juhtudel sellise erandi eest õiglase hüvitise maksmise suhtes ette erand, kui kahju õiguste omajale on neil juhtudel minimaalne. Liikmesriikide pädevusse kuulub sellise kahju künnise kindlaksmääramine, võttes arvesse, et selle künnise kohaldamine peab olema kooskõlas muu hulgas võrdse kohtlemise põhimõttega.
5. Direktiivi 2001/29 tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik on otsustanud selle direktiivi artikli 5 lõike 2 alusel jätta selle sätte esemelisest kohaldamisalast täielikult välja õiguste omaja õiguse lubada oma teost isiklikuks tarbeks reprodutseerida, siis ei mõjuta õiguste omaja poolt teoseid sisaldavate failide kasutamiseks loa andmine kohustust maksta reprodutseerimisõiguse isiklikuks tarbeks kopeerimise erandi eest õiglast hüvitist selle direktiivi artikli 5 lõike 2 punkti b kohaselt nimetatud failide abil tehtud reproduktsoonide eest, ning nimetatud loast tulenevalt ei teki iseenesest asjaomaste failide kasutajale kohustust maksta õiguste omajale tasu.
6. Direktiivi 2001/29 artiklis 6 nimetatud tehniliste meetmete rakendamine selliste seadmete suhtes, mida kasutatakse kaitstud teoste reprodutseerimiseks, nagu DVD-d, CD-d, MP3-mängijad või arvutid, ei mõjuta kohustust maksta sellistelt seadmetelt reprodutseerimisõiguse isiklikuks tarbeks kopeerimise erandi alusel isiklikuks tarbeks tehtud reproduktsoonide eest õiglast hüvitist. Samas võib nende rakendamine mõjutada hüvitise konkreetset suurust.
7. Direktiiviga 2001/29 on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb ette õiglase hüvitise reprodutseerimisõiguse erandi alusel tehtud reproduktsoonide eest, mis on tehtud ebaseaduslikust allikast, see tähendab kaitstud teostest, mis on tehtud avalikkusele kättesaadavaks ilma õiguste omaja loata.
8. Direktiiviga 2001/29 ei ole vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb reprodutseerimisõiguse erandi alusel ette õiglase hüvitise kaitstud teostest füüsilise isiku poolt kolmandale isikule kuuluva seadmega või selle abil tehtud reproduktsooni eest.

(¹) ELT C 399, 22.12.2012.

Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA ning Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA versus Euroopa Komisjon

(Liidetud kohtuasjad C-93/13 P ja C-123/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Kartellid — Kloropreenkautšuki turg — Tootmisüksuste õigusjärglus — Rikkumise süüks panemine — Trahvid — Korduvus — Täielik pädevus)

(2015/C 138/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

(C-93/13 P)

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, G. Conte ja R. Striani)

Teised menetlusosalised: Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA, Eni SpA (esindajad: avvocato M. Siragusa, avvocato G. M. Roberti, avvocato F. Moretti, avvocato I. Perego, avvocato F. Cannizzaro, avvocato A. Bardanzellu, avvocato D. Durante ja avvocato V. Laroccia)

(C-123/13 P)

Apellandid: Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA, Eni SpA (esindajad: avvocato M. Siragusa, avvocato G. M. Roberti, avvocato F. Moretti, avvocato I. Perego, avvocato F. Cannizzaro, avvocato A. Bardanzellu, avvocato D. Durante ja avvocato V. Laroccia)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, G. Conte ja R. Striani)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused kohtuasjades C-93/13 P ja C-123/13 P rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjonilt välja apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud kohtuasjas C-93/13 P.
3. Mõista Versalis SpA-lt ja Eni SpA-lt välja apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud kohtuasjas C-123/13 P.

⁽¹⁾ ELT C 114, 20.4.2013.
ELT C 147, 25.5.2013.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Tribunalul Specializat Cluj'i eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei versus SC Volksbank România SA

(Kohtuasi C-143/13) ⁽¹⁾

(Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglased tingimused müüja või teenuste osutaja ning tarbija vahel sõlmitud lepingutes — Artikli 4 lõige 2 — Lepingutingimuste ebaõiglase iseloomu hindamine — Lepingu põhiobjekti või hinna ja tasu sobivuse suhtes tehtud erand, välja arvatud juhul, kui need tingimused on koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles — Lepingutingimused, mille kohaselt makstakse laenuandjale „riskitasu” ja laenuandjal on teatavatel tingimustel õigus muuta ühepoolset intressimäära)

(2015/C 138/04)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Specializat Cluj

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Kostja: SC Volksbank România SA

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasja asjaoludel ei ole väljenditega „lepingu põhiobjekt” ja „hinna ja tasu sobivus vastusooritusena pakutavate teenuste või kauba eest” põhimõtteliselt hõlmatud müüja või teenuste osutaja ja tarbija vahel sõlmitud krediidilepingutes sisalduvad niisugust tüüpi lepingutingimused, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis esiteks võimaldavad laenuandjal muuta teatavatel tingimustel ühepoolset intressimäära ja teiseks näevad ette viimasele makstava „riskitasu”. Siiski on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne laenulepingu laadi, üldist ülesehitust ja tingimusi ning selle juriidilist ja faktilist konteksti arvesse võttes kontrollida nende lepingutingimuste antud kvalifikatsiooni.

⁽¹⁾ ELT C 171, 15.6.2013.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – VDP Dental Laboratory NV versus Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën versus X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Liidetud kohtuasjad C-144/13, C-154/13 ja C-160/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Mahaarvamised — Maksuvabastused — Hambaproteeside tarnimine)

(2015/C 138/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Vastustajad: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 20. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/75/EÜ), artiklit 168 tuleb tõlgendada nii, et kui riigisisese õiguses ette nähtud käibemaksuvabastus on vastuolus direktiiviga 2006/112 (muudetud direktiiviga 2007/75), ei luba artikkel 168 maksukohustuslasel kasutada üheaegselt nii maksuvabastust kui ka mahaarvamise õigust.
2. Direktiivi 2006/112 (muudetud direktiiviga 2007/75) artikli 140 punkte a ja b ning artikli 143 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et nendes sätetes ette nähtud käibemaksuvabastus on kohaldatav hambaarstide ja hambatehnikute tarnitud hambaproteeside ühendusesisesele soetamisele ja lõplikule impordile, kui liikmesriik, millesse hambaproteesid tarnitakse või imporditakse, ei ole rakendanud direktiivi 2006/112 (muudetud direktiiviga 2007/75) artiklis 370 ette nähtud üleminekukorda.

3. Direktiivi 2006/112 (muudetud direktiiviga 2007/75) artikli 140 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud käibemaksuvabastus on kohaldatav ka selliste hambaproteeside ühendusesisesele soetamisele, mis on lähetatud liikmesriigist, kes on rakendanud selle direktiivi artiklis 370 ette nähtud erand- ja üleminekukorda.

⁽¹⁾ ELT C 178, 22.6.2013.

Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Tribunal do Trabalho de Leiria eelotsusetaotlus – Portugal) – Modelo Continente Hipermercados SA versus Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

(Kohtuasi C-343/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Aktsiaseltside ühinemise kord — Direktiiv 78/855/EMÜ — Ühinemine ühendamise teel — Artikkel 19 — Mõju — Ühendatava äriühingu kogu vara ja kohustuste üleminek ühendavale äriühingule — Ühendatava äriühingu poolt enne ühinemist toime pandud rikkumine — Rikkumise tuvastamine haldusotsusega pärast ühinemist — Riigisisene õigus — Ühendatava äriühingu vastutuse üleminek tööõiguslaste rikkumiste eest — Lubatavus)

(2015/C 138/06)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal do Trabalho de Leiria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Modelo Continente Hipermercados SA

Kostja: Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

Resolutsioon

Nõukogu 9. oktoobri 1978. aasta kolmanda direktiivi 78/855/EMÜ, mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist lähtuvalt asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktist g (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiviga 2009/109/EÜ), artikli 19 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et „ühinemine ühendamise teel” selle direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses hõlmab ühendavale äriühingule ka sellise trahvi tasumise kohustuse üleminekut, mis on määratud enne ühinemist jõustunud otsusega ühendatava äriühingu poolt enne ühinemist toimepandud tööõiguslaste rikkumiste eest.

⁽¹⁾ ELT C 260, 7.9.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Centrale Raad van Beroep – Madalmaad eelotsusetaotlus) – B. Martens versus Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Kohtuasi C-359/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — ELTL artiklid 20 ja 21 — Liikmesriigi kodanik — Elukoht teises liikmesriigis — Õpingud ülemeremaal või -territooriumil — Kõrgkooliõpinguteks antava toetuse säilimine — Elukohanõue „kuuest aastast kolm” — Piirang — Oigustatus)

(2015/C 138/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Hageja: B. Martens

Kostja: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Resolutsioon

ELTL artikleid 20 ja 21 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas ja mis seovad väljaspool seda liikmesriiki toimuvateks kõrgkooliõpinguteks antava õppetoetuse säilimise tingimusega, et niisugust toetust taotlev üliõpilane peab nende õpingute alustamisele eelnenud kuuest aastast olema vähemalt kolm elanud selles liikmesriigis.

(¹) ELT C 274, 21.9.2013.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Bayerisches Verwaltungsgericht München'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Andre Lawrence Shepherd versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-472/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Varjupaik — Direktiiv 2004/83/EÜ — Artikli 9 lõike 2 punktid b, c ja e — Kolmandate riikide kodanike või kodakondsuseta isikute pagulaseks kvalifitseerumise miinimumnõuded — Pagulasseisundi saamise tingimused — Tagakiusamisaktid — Ameerika Ühendriikide relvajõudude liikme karistamine Iraagis peetavas sõjas teenimisest keeldumise eest)

(2015/C 138/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Andre Lawrence Shepherd

Kostja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

1. Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta artikli 9 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada järgmiselt:

— nende sätetega on hõlmatud kõik sõjaväelased, sealhulgas ka logistiline ja abipersonal;

— nendes sätetes peetakse silmas olukordi, kus läbitav sõjaväeteenistus iseenesest eeldab konkreetses konfliktis sõjakuritegude toimepanemist, sealhulgas olukorrad, kus pagulasseisundi taotleja osaleb vaid kaudselt nende kuritegude toimepanemises, kuna oma teenistusülesandeid täites pakub ta mõistliku usutavusega vältimatut abi nende kuritegude ettevalmistamisel või täideviimisel;

— nendes sätetes ei peeta silmas eranditult neid olukordi, kus on tõendatud, et sõjakuriteod on juba toime pandud või võivad kuuluda Rahvusvahelise Kriminaalkohtu jurisdiktsiooni alla, vaid ka neid, kus pagulasseisundi taotleja suudab tõendada, et niisuguste kuritegude toimepanemine on väga tõenäoline;

- faktide hindamine, mida peavad üksnes siseriiklikud ametiasutused kõnealuse teenistusolukorra kvalifitseerimiseks kohtu kontrolli all läbi viima, peab tuginema tõendite kogumile, mis kõiki kõnealuseid asjaolusid – eeskätt neid, mis puudutavad kõiki asjaomaseid fakte, mis on seotud päritoluriigiga taotluse kohta otsuse tegemise ajal ning taotleja individuaalset positsiooni ja isiklikke asjaolusid – arvesse võttes saab tõendada, et see teenistusolukord võib usutavalt viia väidetavate sõjakuritegude toimepanemiseni;
 - hindamisel, mis on siseriiklike ametiasutuste ülesanne, tuleb arvesse võtta asjaolu, et sõjaline sekkumine põhineb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu mandaadil või rahvusvahelise üldsuse konsensusel, ning et sõjalisi operatsioone läbiviivas riigis või riikides on sõjakuriteod karistatavad, ja
 - teenistusest keeldumine peab olema ainus vahend, mille abil pagulasseisundi taotleja saab vältida väidetavates sõjakuritegudes osalemist, ning järelikult asjaolu, et ta hoidus kasutamast menetlust, mis andnuks talle sõjaväeteenistusest keelduja staatuse, välistab igasuguse kaitse andmise direktiivi 2004/83 artikli 9 lõike 2 punkti e alusel, välja arvatud siis, kui nimetatud taotleja tõendab, et ühtki seda laadi menetlust ei olnud tema konkreetses olukorras võimalik kasutada.
2. Direktiivi 2004/83 artikli 9 lõike 2 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ei näi meetmed, mida sõjaväelane on pidanud taluma sõjaväeteenistusest keeldumise tõttu – näiteks vangistuse määramine või sõjaväest väljaheitmine –, arvestades asjaolu, et asjaomane riik teostab legitiimselt oma õigust relvajõududele, niivõrd ebaproportsionaalsed või diskrimineerivad, et need kuuluksid nendes sätetes viidatud tagakiusamisaktide hulka. Siseriiklike ametiasutuste ülesanne on siiski seda kontrollida.

(¹) ELT C 336, 16.11.2013.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-479/13) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksustamine — Käibemaks — Vähendatud maksumäära kohaldamine — Digi- ja elektronraamatute tarnimine)

(2015/C 138/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Soulay ja F. Dintilhac)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas ja J.-S. Pilczer)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Belgia Kuningriik (esindajad: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik kohaldas digiraamatutele või elektronraamatutele vähendatud käibemaksumäära, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 7. detsembri 2010. aasta direktiiviga 2010/88/EL) artiklitest 96 ja 98, koostöimes selle direktiivi II ja III lisa ning nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse direktiivi 2006/112 rakendusmeetmed.

2. Jätta Prantsuse Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Belgia Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 344, 23.11.2013.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurehertsogiriik

(Kohtuasi C-502/13) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksustamine — Käibemaks — Vähendatud maksumäär kohaldamine — Digi- ja elektronraamatute tarnimine)

(2015/C 138/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Soulay ja F. Dintilhac)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Chatziioakeimidou ja A. de Gregorio Merino)

Kostja: Luksemburgi Suurehertsogiriik (esindaja: D. Holderer)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Belgia Kuningriik (esindajad: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Resolutsioon

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik kohaldas digiraamatutele või elektronraamatutele 3-protsendilist käibemaksumäära, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 7. detsembri 2010. aasta direktiiviga 2010/88/EL), artiklitest 96–99, 110 ja 114, koostoimes selle direktiivi II ja III lisa ning nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse direktiivi 2006/112 rakendusmeetmed.
2. Jätta Luksemburgi Suurhertsogiriigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Belgia Kuningriigi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 344, 23.11.2013.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH versus AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Liidetud kohtuasjad C-503/13 ja C-504/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Tootevastutus — Direktiiv 85/374/EMÜ — Artikkel 1, artikli 6 lõige 1 ja artikli 9 esimese lõigu punkt a — Südamestimulaatorid ja siiratavad kardioverter-defibrillaatorid — Toote rikkimineku risk — Tervisekahjustus — Väidetavalt puudusega toote eemaldamine ja muu seadme siirdamine — Operatsioonikulude hüvitamine)

(2015/C 138/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Kostjad: AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

Resolutsioon

1. Nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiivi 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selliste ühte ja samasse gruppi või tootmisseeriasse kuuluvate toodete nagu südamestimulaatori ja siiratava kardioverter-defibrillaatori võimaliku puuduse tuvastamine annab alust pidada sellist toodet puudusega tooteks ilma, et selles tootes oleks sellise puuduse olemasolu vaja tuvastada.
2. Direktiivi 85/374 artiklit 1 ja artikli 9 esimese lõigu punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellise puudusega toote nagu südamestimulaatori või siiratava kardioverter-defibrillaatori asendamise kirurgilise operatsiooniga põhjustatud kahju on „surma või terviskahjustuse põhjustatud kahju”, mille eest tootja vastutab, kui see operatsioon on toote puuduse kõrvaldamiseks vajalik. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas põhikohtuasjades on see tingimus täidetud.

(¹) ELT C 352, 30.11.2013.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. veebruari 2015. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden – Madalmaad) – C.G. Sopora versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-512/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Töötajate vaba liikumine — ELTL artikkel 45 — Mitteresidentist töötajate võrdne kohtlemine — Maksusoodustus, mis seisneb töandja makstava hüvitise maksust vabastamises — Kindla määraga maksusoodustus — Teisest liikmesriigist kui töökoha liikmesriik pärinevad töötajad — Tingimus, mille kohaselt peab elukoht asuma teatud kaugusel töökoha liikmesriigi piirist)

(2015/C 138/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C.G. Sopora

Kostja: Staatssecretaris van Financiën

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, mis on kõne all põhikohtuasjas ja milles liikmesriik on ette näinud, et enne tema territooriumil tööleasumist teises liikmesriigis elanud töötajatele tehakse maksusoodustus, mis seisneb piiriüleste kulude eest makstavale hüvitisele kohaldatavas kindla määraga maksuvabastuses kuni 30 % ulatuses maksustatavast summast, tingimusel et need töötajad elasid enam kui 150 kilomeetri kaugusel tema piirist, välja arvatud juhul, kui need piirid on kehtestatud nii, et selle maksuvabastuse tulemusel süstemaatiliselt hüvitatakse tegelikult kantud piiriülesteid kulusid selgelt ülemäära, ning selle kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

(¹) ELT C 367, 14.12.2013.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Østre Landsret'i eelotsusetaotlus – Taani) – Ingeniørforeningen i Danmark, mis esindab Poul Landin'i, versus Tekniq, mis esindab ENCO A/S – VVS-i

(Kohtuasi C-515/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikli 2 lõige 1 ja lõike 2 punkt a — Artikli 6 lõige 1 — Erinev kohtlemine vanuse alusel — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei maksta töölepingu ülesütleamise hüvitist töötajatele, kellel on töölepingu lõppemise kuupäeval õigus riiklikule vanaduspensionile)

(2015/C 138/13)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ingeniørforeningen i Danmark, mis esindab Poul Landin'i

Kostja: Tekniq, mis esindab ENCO A/S – VVS-i

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemises töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõiget 1, lõike 2 punkti a ja artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu põhikohtuasjas, mille kohaselt peab tööandja maksma sellise töötaja töölepingu ülesütleamisel, kes on sama tööandja juures katkematult töötanud 12, 15 või 18 aastat, hüvitist vastavalt ühe, kahe või kolme kuu töötasu ulatuses, kuid kõnealust hüvitist ei tule maksta juhul, kui töötajal on töölepingu lõppemise kuupäeval õigus riiklikule vanaduspensionile, tingimusel et esiteks on sellel õigusnormil objektiivselt ja mõistlikult põhjendatud, tööhõivepoliitikat ja tööturгу hõlmav õigustatud eesmärk ning teiseks kujutab see õigusnorm endast asjakohast ja vajalikku vahendit selle eesmärgi saavutamiseks. Selle kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

(¹) ELT C 359, 7.12.2013.

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2015. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia)
– Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare jt versus Fipa Group srl, Tws
Automation srl, Ivan srl**

(Kohtuasi C-534/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELTL artikli 191 lõige 2 — Direktiiv 2004/35/EÜ — Keskkonnavastutus — Siseriiklikud õigusnormid, mis ei näe haldusorganile ette võimalust kohustada saastatud maatiiki omanikku, kes ei ole saastuse põhjustamises osaline, võtma ennetus- ja parandusmeetmeid, ning millega on ette nähtud üksnes kohustus hüvitada haldusorgani võetud meetmed — Kooskõla saastaja maksab põhimõtte, ettevaatusprintsipi ja põhimõtetega, mille järgi tuleb võtta ennetusmeetmeid ja keskkonnakahjustus heastada eeskätt kahjustuse kohas)

(2015/C 138/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Vastustajad: Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

menetluses osalesid: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat – Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA, Edison SpA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, nagu põhikohtuasjas, mis ei luba pädeval asutusel juhul, kui maatiiki saastajat ei ole võimalik kindlaks teha või ei ole võimalik panna teda parandusmeetmeid võtma, nõuda ennetus- ja parandusmeetmete võtmist selle maatiiki omanikult, kes ei ole saastuse eest vastutav, vaid näevad omanikule ette üksnes kohustuse hüvitada pädeva asutuse võetud meetmetega kaasnenu kulu piirides, mis ei ületa maatiiki turuhinda, mis on kindlaks määratud pärast nende meetmete võtmist.

⁽¹⁾ ELT C 359, 7.12.2013.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 4. märtsi 2015. aasta otsus (Administratīvā rajona tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – SIA „Oliver Medical” versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-547/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombioneeritud nomenklatuur — Rubriigid 8543, 9018 ja 9019 — Laser- ja ultraheliseadmed ning nende tagavaraosad ja tarvikud)

(2015/C 138/15)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā rajona tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SIA „Oliver Medical”

Vastustaja: Valsts ieņēmumu dienests

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas sisalduva kombineeritud nomenklatuuri – selle versioonides, mis tulenevad järjestikku komisjoni 20. septembri 2007. aasta määrusest (EÜ) nr 1214/2007, komisjoni 19. septembri 2008. aasta määrusest (EÜ) nr 1031/2008, komisjoni 30. septembri 2009. aasta määrusest (EÜ) nr 948/2009, komisjoni 5. oktoobri 2010. aasta määrusest (EL) nr 861/2010 ja komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrusest (EL) nr 1006/2011 – tuleb tõlgendada nii, et selle kindlakstegemisel, kas niisugused tooted nagu põhikohtuasjas käsitletavad tuleb klassifitseerida meditsiiniinstrumentide või -seadmetena mainitud nomenklatuuri rubriiki 9018 või mehhanoteraapiliste seadmetena selle nomenklatuuri rubriiki 9019, selle asemel, et neid klassifitseerida iseseisvat tööoperatsiooni täitvate elektriseadmetena kõnealuse nomenklatuuri rubriiki 8543, tuleb arvesse võtta kõiki juhtumi olulisi asjaolusid, mis puudutavad toote objektiivseid tunnuseid ja omadusi. Oluliste asjaolude hulgas tuleb hinnata seda kasutusotstarvet, mille tootja on tootele andnud, ning ka toote kasutusmeetodit ja -kohta. Asjaolu, et toode on mõeldud ühe või mitme patoloogia raviks ning et see ravi tuleb läbi viia asjakohase loa alusel tegutsevas meditsiiniuasutuses ja tervishoiutöötaja kontrolli all, võib olla tõendiks selle kohta, et see toode on mõeldud meditsiiniliseks otstarbeks. Seevastu räägivad seigad, et tootega saab teha peamiselt esteetilisi protseduure, et seda võidakse kasutada ka väljaspool meditsiinilist keskkonda –näiteks ilusalongis – ja tervishoiutöötaja abita, vastu selle toote meditsiinilisele otstarbele. Selliste toodete nagu põhikohtuasjas käsitletavad klassifitseerimisel selle sama nomenklatuuri rubriiki 9018 ei ole määrava tähtsusega mõõtmed, kaal ja kasutatud tehnoloogia.

⁽¹⁾ ELT C 377, 21.12.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Tallinna Ringkonnakohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Tallinna Ettevõtlusamet versus Statoil Fuel & Retail Eesti AS

(Kohtuasi C-553/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kaudsed maksud — Aktsiis — Direktiiv 2008/118/EÜ — Artikli 1 lõige 2 — Aktsiisikaubaks olev vedelkütus — Jaemüügi maksustamine — Mõiste „erieesmärk” — Eelnevalt kindlaks määratud sihtotstarve — Ühistranspordi korraldamine linna territooriumil)

(2015/C 138/16)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Ringkonnakohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Tallinna Ettevõtlusamet

Vastustaja: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Resolutsioon

Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ, artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellest ei ole võimalik järeldada, et maksul nagu põhikohtuasjas, niivõrd kuivõrd nimetatud maks puudutab aktsiisikaubaks oleva vedelkütuse jaemüüki, on erieesmärk selle sätte tähenduses, kui maksust rahastatakse ühistranspordi korraldamist maksu kehtestanud omavalitsuse territooriumil ning kui sellise ülesande täitmine ja rahastamine on maksu olemasolust sõltumata omavalitsuse kohustus, isegi kui maksulaekumisi on eranditult kasutatud vaid selle ülesande täitmiseks. Järelikult tuleb nimetatud sätet tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused põhikohtuasjas kõne all olevad siseriiklikud õigusnormid, millega kehtestatakse maks aktsiisikaubaks oleva vedelkütuse jaemüügile.

⁽¹⁾ ELT C 15, 18.1.2014.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. veebruari 2015. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Dortmund-Unna versus Josef Grünewald

(Kohtuasi C-559/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — Otsene maksustamine — Tulumaks — Pärandvarast tehtud kinke eest vastusooritusena makstud elatise mahaarvatavus — Välistamine mitteresidentide puhul)

(2015/C 138/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Dortmund-Unna

Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Josef Grünewald

Resolutsioon

ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt ei saa mitteresidentist maksukohustuslane, kellele on tema vanem pärandvarast tehtud kinkena andnud üle osaluse seltsingus, sellelt osaluselt nimetatud liikmesriigis teenitud äritulust maha arvata elatist, mida ta maksis vanemale vastusooritusena kinke eest, samas kui need õigusnormid võimaldavad sellist mahaarvamist residentist maksukohustuslasele.

⁽¹⁾ ELT C 45, 15.2.2014.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-564/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — ELTL artikli 340 esimene lõik — Liidu lepinguline vastutus — ELTL artikkel 272 — Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuues raamprogramm — Lepingud projektide Ontogov, FIT ja RACWeb kohta — Rahastamiskõlblikud kulud ja komisjoni poolt ettemaksena tasutud summad — Tuvastushagi — Tekkinud ja jätkuva põhjendatud huvi puudumine)

(2015/C 138/18)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (esindajad: dikigoros V. Christianos ja dikigoros S. Paliou)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, B. Conte ja D. Triantafyllou, keda abistas advokaat S. Drakakakis)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresioni ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 9, 11.1.2014.

Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Europäisch-Iranische Handelsbank AG versus Euroopa Liidu Nõukogu, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-585/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Iraani Islamivabariigi suhtes võetud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelvade levikut — Rahaliste vahendite küllmutamine — Rahaliikannete piiramine — Loetellu kantud üksuste abistamine piiravatest meetmetest kõrvalehoidmisel või nende rikkumisel)

(2015/C 138/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: solicitor S. Jeffrey, solicitor S. Ashley ja solicitor A. Irvine, Rechtsanwalt H. Hohmann, D. Wyatt, QC, ning barrister R. Blakeley)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: F. Naert ja M. Bishop), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindaja: V. Kaye, keda abistas barrister R. Palmer), Euroopa Komisjon

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 15, 18.1.2014.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Conseil d'État – Prantsusmaa eelotsusetaotlus) – Ministre de l'Économie et des Finances versus Gérard de Ruyter

(Kohtuasi C-623/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikkel 4 — Esemeline kohaldamisala — Varast saadud tulu maksustamine — Üldine sotsiaalkindlustusmaks — Sotsiaälvõla hüvitamise maks — Kinnipeetav sotsiaalmaks — Sotsiaalmaksu lisamaks — Osalemine kohustuslike sotsiaalkindlustusskeemide rahastamises — Otsene ja piisavalt asjakohane seos teatavate sotsiaalkindlustuse liikide vahel)

(2015/C 138/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ministre de l'Économie et des Finances

Kostja: Gérard de Ruyter

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97), mida on muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98, tuleb tõlgendada nii, et niisugustel varast saadud tulult kinnipeetavatel maksudel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille abil rahastatakse kohustuslikke sotsiaalkindlustusskeeme, on otsene ja piisavalt asjakohane seos teatavate määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliikidega ja need maksud kuuluvad seega selle määruse kohaldamisalasse, isegi kui maksude arvutamise aluseks on ainult maksukohustuslaste varast saadud tulu ja need ei sõltu maksukohustuslaste kutsealasest tegevusest.

⁽¹⁾ ELT C 31, 1.2.2014.

Euroopa Kohtu (teine koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Tribunal do Comércio de Lisboa eelotsusetaotlus – Portugal) – Estado português versus Banco Privado Português SA, likvideerimisel ja Massa Insolvente do Banco Privado Português SA

(Kohtuasi C-667/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Riigigarantii laenule — Otsus 2011/346/EL — Küsimused kehtivuse kohta — Vastuvõetavus — ELTL artikli 107 lõige 1 — Põhjendused — Liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamine — ELTL artikli 107 lõike 3 punkt b — Tõsine häire mõne liikmesriigi majanduses)

(2015/C 138/21)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal do Comércio de Lisboa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Estado português

Kostjad: Banco Privado Português SA, likvideerimisel ja Massa Insolvente do Banco Privado Português SA

Resolutsioon

Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugal) esitatud eelotsuse küsimuste analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada komisjoni 20. juuli 2010. aasta otsuse 2011/346/EL riigiabi C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09) kohta, mida Portugal on andnud riigigarantiina ettevõtjale BPP, kehtivust.

⁽¹⁾ ELT C 93, 29.3.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Conseil d'État – Prantsusmaa eelotsusetaotlus) – Les Laboratoires Servier SA versus Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

(Kohtuasi C-691/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Direktiiv 89/105/EMÜ — Artikli 6 punkt 2 — Haigekassa poolt hüvitatavate ravimite loetelu koostamine — Ravimi hüvitamistingimuste muutmine selle taaskandmisel niisugusesse loetellu — Põhjendamiskohustus)

(2015/C 138/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Les Laboratoires Servier SA

Kostjad: Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

Resolutsioon

Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoius kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega, artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selles kehtestatud põhjendamiskohustus laieneb otsusele, millega kantakse toode uuesti tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud ravimite loetellu, kuid mis näeb ette selle toote hüvitamise ainult teatud kategooria patsientidele.

⁽¹⁾ ELT C 85, 22.3.2014.

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Oberster
Gerichtshof'i eelotsusetaotlus – Austria) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs
AG versus Fridolin Santer**

(Kohtuasi C-6/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 785/2004 — Lennuettevõtjad ja õhusõidukite käitajad —
Kindlustus — Nõuded — Mõisted „reisija” ja „meeskonna liige” — Helikopter — Lõhkelaengute toimel
laviinide vallandamise eksperdi transportimine — Lennu ajal töö käigus tekitatud kahju — Hüüvitis)

(2015/C 138/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Vastustaja: Fridolin Santer

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 785/2004 kindlustusnõuete kohta lennuettevõtjatele ja õhusõiduki käitajatele artikli 3 punkti g tõlgendada nii, et ühenduse lennuettevõtja käitatavas helikopteris viibinud isik, kelle õhuvedu põhineb lennuettevõtja ja kõnealuse isiku tööandja vahel konkreetse tööülesande täitmiseks sõlmitud lepingul, nagu põhikohtuasjas, on „reisija” selle sätte tähenduses.
2. Montréalis 28. mail 1999 sõlmitud rahvusvahelise õhuveo nõuete ühtlustamise konventsiooni, mis kirjutati Euroopa Ühenduse poolt EÜ artikli 300 lõike 2 alusel alla 9. detsembril 1999 ja küideti tema nimel heaks nõukogu 5. aprilli 2001. aasta otsusega 2001/539/EÜ, artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes kuulub mõiste „reisija” alla määruse nr 785/2004 artikli 3 punkti g tähenduses, kuulub igal juhul ka mõiste „reisija” alla selle konventsiooni artikli 17 tähenduses, tingimusel et selle isiku vedu toimub „veolepingu” alusel nimetatud konventsiooni artikli 3 tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 129, 28.4.2014.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Cour de cassation'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Christie's France SNC versus Syndicat national des antiquaires

(Kohtuasi C-41/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/84/EÜ — Artikkel 1 — Intellektuaalomand — Algupärase kunstiteose müük enampakkumisel — Algupärase teose autori edasimüügitasuõigus — Edasimüügi eest makstava autoritasu võlgnik — Ostja või müüja — Kokkuleppimine teisiti, kui on seaduses ette nähtud)

(2015/C 138/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Christie's France SNC

Kostja: Syndicat national des antiquaires

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/84/EÜ alapärase kunstiteose autori õiguse kohta saada hüvitist edasimüügi korral artikli 1 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui edasimüügitasu siseriikliku õigusakti alusel maksmata kohustatud isik, olgu see müüja või tehingus osalev elukutseline kunstiturul tegutseja, võib leppida muu isikuga, kaasa arvatud ostjaga kokku, et viimane kannab lõplikult, täielikult või osaliselt edasimüügitasu kulu, tingimusel et selline lepinguline kokkulepe ei mõjuta mingil viisil autorile tasu maksva isiku kohustusi ja vastutust autori suhtes.

⁽¹⁾ ELT C 102, 7.4.2014.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Nejvyšší správní soud'i eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – ŠKO-ENERGO s. r. o. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-43/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Osoonikihhi kaitse — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem Euroopa Liidus — Saastekvootide eraldamise meetod — Saastekvootide tasuta eraldamine — Tasuta eraldatud saastekvootide omandamise maksustamine kinkemaksuga)

(2015/C 138/25)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: ŠKO-ENERGO s. r. o.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellise kinkemaksu kohaldamine, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kui see maks ei järgi nimetatud artiklis ette nähtud tasu eest eraldatavate saastekvootide 10-protsendilist piirmäära; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 142, 12.5.2014.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali versus Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, compromissimnetluses, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

(Kohtuasi C-104/14) (¹)

(Eelotsusetaotlus — ELTL artikli 288 kolmas lõik — Hilinenud maksimisega võitlemine äritehingute puhul — Direktiiv 2000/35/EÜ — Artiklid 2, 3 ja 6 — Direktiiv 2011/7/EL — Artiklid 2, 7 ja 12 — Liikmesriigi õigusnormid, mis võivad riigi võlausaldaja kahjuks muuta neist direktiividest varasema nõudega seotud intressi)

(2015/C 138/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Vastustajad: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, compromissimnetluses, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

Resolutsioon

ELTL artikli 288 kolmandat lõiku, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/35/EÜ hilinenud maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul artikli 3 lõiget 3 ja artiklit 6 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinenud maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul artikleid 7 ja 12 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, et liikmesriik, kes on kasutanud esimesena nimetatud direktiivi artikli 6 lõike 3 punktis b ette nähtud võimalust, võiks teisena nimetatud direktiivi ülevõtmise tähtaja jooksul vastu võtta selliseid seadusesätteid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis võivad riigi võlausaldaja kahjuks muuta enne 8. augustit 2002 sõlmitud lepingu täitmisest tuleneva nõudega seotud intressi.

(¹) ELT C 184, 16.6.2014.

**Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus
(Verwaltungsgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Austria) – Ralph Prankl**

(Kohtuasi C-175/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Direktiiv 92/12/EMÜ — Aktsiisikauba üldine korraldus — Salakauba maksustamine — Kaup, mis on ühes liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud ja mis on toimetatud teise liikmesriiki — Pädeva liikmesriigi kindlaksmääramine — Transiidiliikmesriigi õigus seda kaupa maksustada)

(2015/C 138/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pool

Ralph Prankl

Resolutsioon

Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta, mida on muudetud nõukogu 14. detsembri 1992. aasta direktiiviga 92/108/EMÜ, artikli 7 lõikeid 1 ja 2, ning artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et juhul kui salaja liikmesriigi territooriumile toimetatud aktsiisikaup veetakse ilma selle direktiivi artikli 7 lõikes 4 ette nähtud saatedokumentidega sihtkohta teises liikmesriigis, mille territooriumil avastavad kauba pädevad ametivõimud, ei ole täiendavalt transiidiliikmesriikidel lubatud nõuda aktsiisi tasumist kauba veoks kasutatud veoauto juhilt seetõttu, et veoauto juht valdas nimetatud kaupa kaubanduslikul eesmärgil transiidiliikmesriigi territooriumil.

⁽¹⁾ ELT C 235, 21.7.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf – Saksamaa eelotsusetaotlus) – Vario Tek GmbH versus Hauptzollamt Düsseldorf

(Kohtuasi C-178/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tolliliit ja ühine tollitariifistik — Kombineeritud nomenklatuur — Tariifne klassifitseerimine — Rubriik 8525 80 — Telekaamerad, digitaalkaamerad ja salvestavad videokaamerad — Alamrubriigid 8525 80 91 ja 8525 80 99 — Spordiprillidesse sisseehitatud videokaamerad — Optilise suumimise võimalus — Välisallikatest pärit failide salvestamine)

(2015/C 138/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Vario Tek GmbH

Kostja: Hauptzollamt Düsseldorf

Resolutsioon

1. Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas, mida on muudetud komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1006/2011, sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et sellisel spordiprillidesse sisseehitatud videokaameral nagu vaatluse all põhikohtuasjas optilise suumimise võimaluse puudumine ei välista selliste prillide klassifitseerimist nomenklatuuri alamrubriiki 8525 80 91 ja 8525 80 99.
2. Määruse nr 2658/87 I lisas, mida on muudetud määrusega nr 1006/2011, sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et asjaoluga, et sellisel spordiprillidesse sisseehitatud videokaameral nagu vaatluse all põhikohtuasjas on välisallikast pärit video- või audiofaili vahetatavale andmekandjale salvestamise ja sellel säilitamise võimalus, on vastuolus nende prillide klassifitseerimine nomenklatuuri alamrubriiki 8525 80 91, kui niisugune salvestamine on võimalik autonoomselt ja sõltumatult välistest seadmetest ja tarkvarast.

(¹) ELT C 223, 14.7.2014.

Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Ahmed Abdelaziz Ezz jt versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-220/14 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Teatavate isikute vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Egiptuses — Isikute, kelle suhtes toimub kohtumenetlus riigi vahendite õigusvastase kasutamise eest, rahaliste vahendite külmutamine — ÜRO korrupsioonivastane konventsioon)

(2015/C 138/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggari (esindajad: J. Lewis, QC, barrister B. Kennelly, barrister J. Pobjoy ja solicitor J. Binns)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bishop ja I. Gurov), Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre ja D. Gauci)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Ahmed Abdelaziz Ezzi, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmedi, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassini ja Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggari kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 235, 21.7.2014.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus – H versus Euroopa Liidu Kohus**(Kohtuasi C-221/14 P) ⁽¹⁾****(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu Kohtu liikmete rahaliste tasude kindlaksmääramise kord — Avaliku Teenistuse Kohtu endine liige — Ühise ravikindlustusskeemiga liitumise taotlus — Otsus — Keeldumine — Õiguskaitsevahendid — Hilinemine — Vastuvõetamatus)**

(2015/C 138/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: H (esindaja: Δικηγόρος S. Sagias)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Kohus (esindaja: A. V. Placco)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja H-lt.

⁽¹⁾ ELT C 235, 21.7.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-238/14) ⁽¹⁾****(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta — Vahelduva tööajaga meelelahutustöötajad — Järjestikused tähtajalised töölepingud — Klausli 5 punkt 1 — Meetmed, mille eesmärk on vältida järjestikuste tähtajaliste lepingute kasutamise kuritarvitamist — Mõiste „objektiivsed alused”, mis õigustavad selliseid lepinguid)**

(2015/C 138/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Enegren ja D. Martin)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja: D. Holderer)

Resolutsioon

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik jättis kehtima erandid meetmetest, mille eesmärk on vältida vahelduva tööajaga meelelahutustöötajatega järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimise kuritarvitamist, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud kohustusi, mis tal on 18. märtsil 1999. aastal sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta – mis on lisatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta – klausli 5 alusel.
2. Mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 235, 21.7.2014.

Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Parlament**(Arvamus C-1/15)**

(2015/C 138/32)

*Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled***Taotluse esitaja**

Euroopa Parlament (esindajad: F. Drexler, A. Caiola, D. Moore)

Euroopa Kohtule esitatud küsimused

- Kas kavandatav leping ⁽¹⁾ on kooskõlas aluslepingute sätetega (ELTE artikkel 16) ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (artiklid 7 ja 8 ning artikli 52 lõige 1) seoses üksikisikute õigusega isikuandmete kaitsele?
- Kas ELTE artikli 82 lõike 1 punkt d ja artikli 87 lõike 2 punkt a on asjakohane õiguslik alus nõukogu aktile, mis käsitleb kavandatava lepingu sõlmimist, või peab see akt põhinema ELTE artiklil 16?

⁽¹⁾ Kanada ja Euroopa Liidu vaheline leping broneeringuinfo edastamise ja töötlemise kohta.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Sofia (Bulgaaria) 26. septembril 2014 – Rumyana Asenova Petrus versus Bulgaaria Vabariik**(Kohtuasi C-451/14)**

(2015/C 138/33)

*Kohtumenetluse keel: bulgaaria***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Rayonen sad Sofia

Põhikohtuasja pooled*Hageja:* Rumyana Asenova Petrus*Kostja:* Bulgaaria Vabariik

Euroopa Kohus (viies koda) otsustas 5. veebruari 2015. aasta kohtumäärusega, et tal puudub Rayonen sad Sofia (Bulgaaria) esitatud eelotsuse küsimusele vastamiseks ilmselgelt pädevus.

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 14. novembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 3. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-686/13: Unibail versus Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi C-512/14 P)**

(2015/C 138/34)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Apellant:* Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)*Teine menetlusosaline:* Unibail Management

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud otsus;
- teha asjas kohtuotsus vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõike teisele lausele; ja
- mõista Siseturu Ühtlustamise Ameti kohtukulud välja Üldkohtu menetluse hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse toetuseks ühe väite. Siseturu Ühtlustamise Ameti väitel rikkus Üldkohus nimelt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 75 esimest lauset koostoimes sama määruse artikli 7 lõike 1 punktiga b. Üldkohus mitte üksnes tõlgendas valesti üldise põhjenduse mõiste ulatust, vaid kasutas samuti enda kohtupraktika vale tõlgendust. Lõpetuseks heidab apellant Üldkohtule ette tõendamiskoormise ülekandmist.

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 14. novembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 3. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-687/13: Unibail versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi C-513/14 P)

(2015/C 138/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetlusosaline: Unibail Management

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud otsus;
- teha asjas kohtuotsus vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõike teisele lausele; ja
- mõista Siseturu Ühtlustamise Ameti kohtukulud välja Üldkohtu menetluse hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse toetuseks ühe väite. Siseturu Ühtlustamise Ameti väitel rikkus Üldkohus nimelt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 75 esimest lauset koostoimes sama määruse artikli 7 lõike 1 punktiga b. Üldkohus mitte üksnes tõlgendas valesti üldise põhjenduse mõiste ulatust, vaid kasutas samuti enda kohtupraktika vale tõlgendust. Lõpetuseks heidab apellant Üldkohtule ette tõendamiskoormise ülekandmist.

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

19. detsembril 2014 esitatud hagi – Euroopa Parlament versus Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-595/14)**

(2015/C 138/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Parlament (esindajad: F. Drexler, A. Caiola, ja M. Pencheva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada nõukogu 25. septembri 2014. aasta rakendusotsus 2014/688/EL 4-jodo-2,5-dimetoksü-N-(2-metoksübensüül)fenetüülamiini (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[[1-(dimetüülamino)tsükloheksüül]metüül]bensamiidi (AH-7921), 3,4-metüleendioksüüpürovalerooni (MDPV) ja 2-(3-metoksüfenüül)-2-(etüülamino)tsükloheksanooni (metoksetamiini) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta ⁽¹⁾;
- jätta nõukogu rakendusotsuse 2014/688/EL tagajärjed kehtima kuni selle asendamiseni nõuetekohaselt vastu võetud uue aktiga;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlament esitab ELTL artiklil 263 rajaneva hagi põhjendamiseks kaks väidet.

Esimese väite kohaselt kasutas nõukogu õiguslikku alust, mis kaotas kehtivuse Lissaboni lepingu jõustumisel, ja alternatiivselt teisest õiguslikku alust, mis on sellisena ebaseaduslik, pidades silmas Euroopa Kohtu praktikat.

Teise väite kohaselt kasutas nõukogu otsuse 2014/688/EL vastuvõtmisel juriidiliselt ebaõiget otsustamismenetlust. Parlamenti ei kaasatud menetlusse, mille tulemusel vaidlustatud otsus vastu võeti. Parlamendi hinnangul on järelikult rikutud aluslepinguid ja olulisi menetlusnorme.

Juhul kui Euroopa Kohus otsustab vaidlustatud otsuse tühistada, peaks Euroopa Kohus parlamendi arvates kasutama oma õigust jätta vaidlustatud otsuse tagajärjed vastavalt ELTL artikli 264 teisele lõigule kehtima kuni selle asendamiseni nõuetekohaselt vastu võetud uue aktiga.

⁽¹⁾ ELT L 287, lk 22.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 13. jaanuaril 2015 –
Odvolací finanční ředitelství versus Český Rozhlas****(Kohtuasi C-11/15)**

(2015/C 138/37)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja esimeses astmes: Český Rozhlas (Tšehhi Raadio)

Vastustaja esimeses astmes, kassatsioonkaebuse esitaja Nejvyšší správní soud'i menetluses: Odvolací finanční ředitelství (maksukaebuste direktoraat)

Eelotsuse küsimus

Kas avalik-õiguslikku ringhäälingut, mida rahastatakse seadusega sätestatud suuruses kohustuslikest tasudest, mida peab maksma igauks, kelle omandis või valduses on raadiovastuvõtja või kellel on õigus seda kasutada muudel seaduslikel alustel, saab pidada „teenuste osutamiseks tasu eest” nõukogu kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 2 lõike 1 tähenduses, mis peab sama direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punkti q kohaselt olema käibemaksust vabastatud, või tuleb seda käsitada tegevusena, mis ei ole majanduslik ning mis seega ei kuulu üldse kuuenda direktiivi artikli 2 alusel käibemaksustamisele ega ole seepärast direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punkti q alusel käibemaksust vabastatav?

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksmaa) 21. jaanuaril 2015 – Josef Plöckl versus Finanzamt Schrobenhausen

(Kohtuasi C-24/15)

(2015/C 138/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Josef Plöckl

Vastustaja: Finanzamt Schrobenhausen

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ artikli 22 lõike 8 ja artikli 28c A osa punkti a esimese lõigu ja punkti d kohaselt on liikmesriikidel õigus keelduda maksuvabastuse kohaldamisest ühendusesisesele tarnele (käesolevas asjas „kauba ühendusesisene teise liikmesriiki viimine”), kui tarnija ei ole küll võtnud kõiki meetmeid, et täita käibemaksukohustuslasena registreerimise numbril esitamisel kehtivaid vorminõudeid, mida temalt võib mõistlikult eeldada, kuid puudub konkreetne alus eeldada maksudest kõrvalehoidumist, kaup on viidud teise liikmesriiki ja täidetud on ka muud maksuvabastuse kohaldamise tingimused?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itaalia) 22. jaanuaril 2015 – Pippo Pizzo versus CRGT srl

(Kohtuasi C-27/15)

(2015/C 138/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Pippo Pizzo

Vastustaja: CRGT srl

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta ⁽¹⁾ artikleid 47 ja 48 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu eespool kirjeldatud Itaalia õigusnormid, mis võimaldavad teenuste valdkonnas tugineda osaliselt kolmanda isiku suutlikkusele, nagu on eespool kirjeldatud?
2. Kas Euroopa Liidu õiguses kehtivad põhimõtetega ning konkreetselt õiguspärase ootuse kaitse, õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtetega on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm, mis võimaldab kõrvaldada riigihankemenetlusest ettevõtja, kes ei mõistnud, et tal on selles menetluses osalemiseks kohustus tasuda teatav rahasumma – mille täitmata jätmise eest karistatakse menetlusest kõrvaldamisega –, ja seda seepärast, et seda kohustust ei ole hankedokumentides sõnaselgelt märgitud, ning võimaldab selle ettevõtja menetlusest kõrvaldada hoolimata asjaolust, et selle kohustuse olemasolu ei ilmne selgelt liikmesriigis kehtiva seaduse sõnastusest, kuid on siiski tuletatav kahe õigustoimingu abil: esiteks selle liikmesriigi positiivse õiguse mõne sätte laiendav tõlgendamine ja seejärel hankedokumentide tajutava sisu täiendamine vastavalt selle laiendava tõlgendamise tulemustele?

⁽¹⁾ ELT L 134, lk 114.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad)
23. jaanuaril 2015 – Koninklijke KPN NV jt versus Autoriteit Consument en Markt (ACM)**

(Kohtuasi C-28/15)

(2015/C 138/40)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Koninklijke KPN NV ja KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, UPC Nederland BV, UPC Business BV

Vastustaja: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamdirektiivi ⁽¹⁾ artikli 4 lõiget 1 koosmõjus juurdepääsu käsitleva direktiivi ⁽²⁾ artiklitega 8 ja 13 tuleb tõlgendada nii, et kohtuasjas, mille ese on liikmesriigi reguleeriva asutuse poolt kõne lõpetamise hulgi teenuse turgudel kehtestatud kuludele vastava tasu õiguspärasus, on liikmesriigi kohtutel põhimõtteliselt lubatud teha otsus, mis ei ole kooskõlas komisjoni 7. mai 2009. aasta soovitusena Euroopa Liidus püsiliini- ja mobiililine lõpetamise tasu reguleerimise kohta (2009/396/EÜ) ⁽³⁾, milles soovitatakse kõne lõpetamise turgudel sobiva hinnameetmena Pure-BULRIC-meetodil põhinevat tasu, kui kohtud peavad seda nende hinnatava juhtumi faktiliste asjaolude põhjal ja/või liikmesriigi või liikmesriikidele õiguse kaalutlustel nõutavaks?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis mil määral on liikmesriigi kohtutel lubatud kuludele vastava hinnameetme kontrollimisel
- a) raamdirektiivi artikli 8 lõiget 3 silmas pidades hinnata liikmesriigi reguleeriva asutuse argumenti siseturu arengu soodustamise kohta, lähtudes siseturu toimivuse tegeliku mõjutamise ulatusest?
- b) raamdirektiivi artiklis 8 ja juurdepääsu käsitleva direktiivi artiklis 13 sätestatud poliitilisi eesmarke ja reguleerimisvahendeid silmas pidades kontrollida, kas hinnameede on
- i) proportsionaalne,
- ii) sobiv,
- iii) kohane ja õigustatud?
- c) liikmesriigi reguleerivalt asutuselt nõuda, et see veenvalt selgitaks, et
- i) raamdirektiivi artikli 8 lõikes 2 nimetatud poliitiline eesmärk, et liikmesriigi reguleeriv asutus toetab konkurentsi elektrooniliste sidevõrkude ja elektrooniliste sideteenuste pakkumisel, tegelikult saavutatakse ja et kasutajad saavad tegelikult maksimaalselt kasu nii valiku, hinna kui ka kvaliteedi näol,
- ii) et raamdirektiivi artikli 8 lõikes 3 nimetatud poliitiline eesmärk aidata kaasa siseturu arengule tegelikult saavutatakse ja
- iii) et raamdirektiivi artikli 8 lõikes 4 nimetatud poliitiline eesmärk toetada Euroopa Liidu kodanike huve tegelikult saavutatakse?
- d) raamdirektiivi artikli 16 lõiget 3 ja juurdepääsu käsitleva direktiivi artikli 8 lõikeid 2 ja 4 silmas pidades arvestada vastamisel küsimusele, kas tegemist on sobiva hinnameetmega, asjaolu, et meede on kehtestatud turul, millel on reguleeritud ettevõtjatel märkimisväärne turujõud, kuid valitud vormis (Pure-BULRIC) aitab see saavutada raamdirektiivi eesmärki – toetada lõppkasutajate huve – teisel turul, millel ei tule reguleerimine kõne alla?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (ELT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) (EÜT L 108, lk 7; ELT eriväljaanne 13/29, lk 323).

⁽³⁾ ELT L 124, lk 67.

Simba Toys GmbH & Co. KG 27. jaanuaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 25. novembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-450/09: Simba Toys GmbH & Co. KG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Simba Toys GmbH & Co. KG (esindaja: Rechtsanwalt O. Ruhl)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Seven Towns Limited

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. novembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-450/09: Simba Toys GmbH & Co. KG vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Seven Towns Limited;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 1. septembri 2009. aasta otsus (asi 1526/2008-2);
- mõista Euroopa Kohtu apellatsioonimenetluse ning Üldkohtu esimese astme menetluse kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Seven Towns Limited'lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab kuus väidet: esimene väide põhineb määruse nr 40/94⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii rikkumisel. Teine väide põhineb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti i rikkumisel. Kolmas väide põhineb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti iii rikkumisel. Neljas väide põhineb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumisel. Viies väide põhineb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumisel. Kuues väide põhineb määruse nr 207/2009⁽²⁾ artikli 76 lõike 1 rikkumisel.

Esimene väide jaguneb üheteistkümneks osaks: ebaõige „täpselt arusaamise” nõue; ekslikult arvestamata jätmise juba turul olevate toodetega; faktide ja tõendite moonutamisel põhinevad järeldused kaubamärgi avalikustamise kohta; „tehnilise funktsiooni” kriteeriumi liiga kitsas tõlgendus; suvaliste oluliste omaduste puudumisega arvestamata jätmise; ebaõiged avaliku huvi puudutavad kaalutlused; alternatiivsete kujude puudumise tähtsusele antud ebaõige õiguslik hinnang; faktide ja tõendite moonutamisel põhinev tuvastus seoses alternatiivsete kujudega; ebaõiged õiguslikud kriteeriumid põhjuslikkuse ja tehnilise funktsiooni tulemi osas; ilma nähtavate joonteta kuubiku võimalikkuse tähtsusetus; ühe toodete alamkategoria väidetava tehnilise funktsiooni puudumise põhjal tehtud ebaõige järeldus kõigi registreeritud kaubamärgiga hõlmatud toodete tehnilise funktsiooni puudumise kohta.

Teisel väitel on üks osa: ebaõigelt sellega arvestamata jätmise, et olulised osad on funktsionaalsed.

Kolmandal väitel on üks osa: ebaõigelt sellega arvestamata jätmise, et olulised osad annavad tootele märkimisväärse väärtuse.

Neljas väide jaguneb üheteistkümneks osaks: ebaõige õiguslik hinnang tõendamiskoormisele, vaidlustatud kaubamärgi üksikute osade ebaõige analüüs; üksikute osade tehnilise funktsiooniga ebaõigelt arvestamata jätmise; ebaõige tuginemine üksnes asjaomase sektori normidele; ebaõige „spontaansuse” kriteerium; ühe toodete alamkategoria väidetava eristusvõime põhjal tehtud ebaõige järeldus kõigi registreeritud kaubamärgiga hõlmatud toodete eristusvõime kohta; ebaõigelt kohaldatud „kõige tõenäolisema kuju” kriteerium; „võlukuubiku” kui kõige tõenäolisema kuju tagasilükkamine üksnes faktide ja tõendite moonutamise tulemusel; eristusvõime ebaõige hindamine üksnes tarbija seisukohalt võetuna; ebaõige keeldumine arvestamast tegelikult turustatavate konkreetsete toodetega; juba turul olevate toodete tähtsuse hindamiseks ebaõigete õiguslike kriteeriumite kasutamine.

Viies väide jaguneb kaheksaks osaks: ebaõige „üheselt tajumise” nõue; ebaõige „spontaansuse” nõue; „otsese ja konkreetse seose” kriteeriumi vale tõlgendus; kirjeldavuse ebaõige analüüsimine üksnes kaupade üldist sõnastust arvestades; asjaomase avalikkuse ebaõige määramine; avalikkuse teadlikkuse ebaõige hindamine; tulevikus toimuva arenguga ebaõigelt arvestamata jätmise; üldisele huville alternatiivsetele kujudele ebaõigelt viitamise tõttu antud ebaõige hinnang.

Kuuendal väitel on üks osa: ebaõiged faktilised järelduse, mis ei tugine tõenditele.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).
- ⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itaalia)
29. jaanuaril 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s. versus Comune di Monastir, Equitalia
Centro SpA**

(Kohtuasi C-37/15)

(2015/C 138/42)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s.

Vastustajad: Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigusega on vastuolus seadusandliku dekreeidi nr 152/2006 artikliga 188 ja keskkonnaministeeriumi 17. [detsembri] 2009. aasta dekreediga kehtestatud regulatsioon, mille kohaselt nende õigusnormide jõustumine, millega võetakse üle direktiiv 2008/98/EÜ ⁽¹⁾, on edasi lükatud kuni ministeeriumi dekreeidi vastuvõtmiseni, millega määratakse kindlaks tehnilised üksikasjad ja ülevõtvate õigusnormide jõustumise tähtaeg?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 2. veebruaril 2015 – Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited versus Minister for Finance

(Kohtuasi C-41/15)

(2015/C 138/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Ireland

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Vastustaja: Minister for Finance

Eelotsuse küsimused

1. Kas teise äriühinguõiguse direktiivi⁽¹⁾ kohaselt on mis tahes asjaoludel, kaasa arvatud käesolevas asja kõne all olevad, keelatud 2010. aasta Credit Institutions (Stabilisation) Acti artikli 9 kohase määruse tegemine ministri arvamuse alusel, et selline määrus on vajalik, kui sellise määruse tagajärjeks on äriühingu kapitali suurendamine ilma üldkoosoleku nõusolekuta; uute aktsiate jaotamine ilma, et neid pakutaks ostueesõiguse alusel kõigepealt olemasolevatele aktsionäridele, ja ilma üldkoosoleku nõusolekuta; äriühingu aktsiate nimiväärtuse langetamine ilma üldkoosoleku nõusolekuta ning selleks äriühingu asutamislepingu ja põhikirja muutmine ilma üldkoosoleku nõusolekuta?
2. Kas High Courti poolt 2010. aasta Credit Institutions (Stabilisation) Acti artikli 9 alusel tehtud määrus Irish Life and Permanent Group Holdings plc ja Irish Life and Permanent plc kohta oli vastuolus Euroopa Liidu õigusega?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. detsembri 1976. aasta direktiiv 77/91/EMÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmisega, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks (EÜT L 26, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 8).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 6. veebruaril 2015 – Belgia riik – SPF Finances versus ING International SA, kes võttis üle ING Dynamic SA õigused ja kohustused

(Kohtuasi C-48/15)

(2015/C 138/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Belgia riik – SPF Finances

Vastustaja: ING International SA, kes võttis üle ING Dynamic SA õigused ja kohustused

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ⁽¹⁾ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT L 249, lk 25; ELT eriväljaanne 09/01, lk 11) ja täpsemalt selle artikleid 2, 4, 10 ja 11 tuleb omavahel koostoimes tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu Belgia pärandimaksu seadustiku artiklid 161 ja 162, mida on muudetud 22. detsembri 2003. aasta programmseadusega ja mis käsitlevad avatud investeerimisfondide maksu selles osas, et avatud investeerimisfondide, mis on asutatud kapitaliühingu vormis teises liikmesriigis ning turustavad oma osakuid Belgias, maksustatakse igal aastal kõnealuse maksuga nende Belgias märgitud osakute kogusummalt, mida vähendatakse selliste märkimiste tagasiostu- või tagasivõtmise summa võrra, mille tagajärjel maksustatakse selliste avatud investeerimisfondide Belgias kogutud summasid kõnealuse maksuga, niikaua kui need summad jäävad kõnealuste fondide käsutusse?
2. Kas EÜ asutamislepingu artikleid 49-55 ja 56-66, vajadusel koostoimes EÜ asutamislepingu artikliga 10 ja artikli 293 teise taandega, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et liikmesriik muudab ühepoolset Belgia pärandimaksu seadustiku artiklis 161 ja sellele järgnevatel artiklites ette nähtud maksustamise koha kriteeriumi, asendades maksumaksja residentsusel põhineva isikliku seose kriteeriumi, mis on kehtestatud rahvusvahelises maksuõiguses, väidetava tegeliku seose kriteeriumiga, mida ei ole kehtestatud rahvusvahelise maksuõigusega; arvestades, et liikmesriik kehtestab oma maksustamispädevuse kindlustamiseks niisuguse konkreetse karistuse, nagu on ette nähtud Belgia pärandimaksu seadustiku artikli 162 lõikes 3 ainuüksi välismaa ettevõtjate suhtes?

3. Kas EÜ asutamislepingu artikleid 49 ja 56, vajadusel koostoimes EÜ asutamislepingu artikliga 10 ja artikli 293 teise taandega, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse maksu kehtestamine, nagu eespool on kirjeldatud, mis, arvestades, et see ei võta mitte mingil määral arvesse neid makse, millega teises liikmesriigis asutatud avatud investeerimisfonde juba maksustatakse nende päritoluliikmesriigis, on nende jaoks rahaline lisakohustus, mis võib takistada nende osakute turustamist Belgias?
4. Kas nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/611/EMÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, lk 3; ELT eriväljaanne 06/01, lk 139), vajadusel koostoimes EÜ asutamislepingu artikliga 10 ja artikli 293 teise taandega, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune maksustamine, nagu eespool on kirjeldatud, kuivõrd see rikub direktiivi põhieesmärki, milleks on hõlbustada avatud investeerimisfondide osakute turustamist Euroopa Liidus?
5. Kas EÜ asutamislepingu artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus halduskoormus, mille tekitab eespool kirjeldatud maksu sissenõudmine avatud investeerimisfondidelt, mis on asutatud teises liikmesriigis ja mis turustavad oma osakuid Belgias?
6. Kas EÜ asutamislepingu artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu Belgia pärandimaksu seadustiku artikli 162 lõige 2, selles osas, milles see säte kehtestab teises liikmesriigis asutatud avatud investeerimisfondidele, mis turustavad oma osakuid Belgias, konkreetse karistuse, st kohtuniku otsusega määratud keelu müüa tulevikus Belgias osakuid juhul, kui nad ei saada oma deklaratsiooni iga aasta 31. märtsiks või kui nad ei ole tasunud eespool kirjeldatud maksu?

⁽¹⁾ ELT L 249, lk 25.

Kurt Hesse 6. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 27. novembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-173/11: Kurt Hesse ja Lutter & Partner GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Kurt Hesse (esindaja: advokaat M. Krogmann)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Apellandi nõuded

Apellant palub:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 27. novembri 2014. aasta otsus (kohtuasi T-173/11);
 - tühistada neljanda apellatsioonikoja 11. jaanuari 2011. aasta otsus (asi R0306/2010-4) ja lükata tagasi ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlusele nr 5723 432 16. veebruaril 2007 esitatud vastulause;
- teise võimalusena,
- saata asi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule.

Lisaks palub apellant:

- mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb enda apellatsioonkaebuses järgmistele väidetele:

1. Kaupade sarnasuse tunnuste ebaõige arvestamata jätmine kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b järgi

Apellant vaidlustab Üldkohtu seisukoha, mille kohaselt leidis apellatsioonikoda õigesti, et „kaasaskantavad navigatsiooniseadmed, eelkõige satelliidi abil toimivad navigatsiooniseadmed” ühelt poolt ja vastulause aluseks olevad kaubamärgid teiselt poolt sarnanevad üksteisele. Üldkohus jättis sarnasuse hindamisel tähelepanuta sarnasuse sellised olulised tunnused, nagu asjaomaste kaupade liik, tootmine, turustamine, turustuskanalid ja müügikohad. Kui olulisi tunnuseid oleks täielikult arvesse võetud ja nende tähendusele õige kaal antud, oleks tulnud kaupade sarnasust eitada.

2. Asjaolude moonutamine ja kaubamärgimääruse artikli 8 lõikes 5 toodud tuntuse kaitse õigusvastane kohaldamine

Üldkohus nõustus õigusvastaselt apellatsioonikoja seisukohaga, et kaubamärk „Carrera” on suurele osale avalikkusest tuntud. Apellatsioonikoda tugines enda seisukohas eelkõige ühe liikluseksperdi arvamuse üksikutele aspektidele. Eksperdiarvamuse peamisi järeldusi pidasid aga nii apellatsioonikoda kui ka Üldkohus ebaõigesti „ebaolulisteks” ja ignoreerisid täielikult teisi olulisi järeldusi. Järelikult on Üldkohtu otsuses asjaolusid ja tõendeid olulisel määral moonutatud.

3. Õigusvastane järeldus, et tegemist on „maine ülekandmisega” kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 5 järgi

Üldkohus nõustus ebaõigesti apellatsioonikoja seisukohaga, et apellandi taotletavale kaubamärgile „Carrera” võib „maine üle kanduda”. Apellatsioonikoda eeldas, et kõiki taotletava kaubamärgiga hõlmatud kaupu saab „monteerida mootorsõidukitesse ja nendes kasutada”. Sellest tuleneb „sotsiaalne harjumus”, mille alusel „langeb kokku” ühelt poolt registreeritud kaupade ja teiselt poolt mootorsõidukite kasutamine. Tegelikult on aga nii, et ainuüksi asjaolu, et registreeritud kaupu saab monteerida mootorsõidukitesse ja nendes kasutada, ei tekita „sotsiaalset harjumust” ja seetõttu ei saa tegemist olla ka maine ülekandmisega. Selles osas ei ole apellatsioonikoda ja Üldkohus enda otsuseid mõistetavalt põhjendanud.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 9. veebruaril 2015 – United Video Properties Inc. versus Telenet NV

(Kohtuasi C-57/15)

(2015/C 138/46)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: United Video Properties Inc.

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Telenet NV

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2004/48 ⁽¹⁾ artiklis 14 sisalduva väljendiga „*mõistlikud ja proportsionaalsed kohtukulud ja muud kulud*” on vastuolus Belgia õigusnormid, mis annavad kohtutele võimaluse võtta arvesse kohtuasja täpselt kindlaksmääratud eripärasid ja näevad advokaadikulude hüvitamise osas ette mitmesuguste kindlamääraliste hüvitiste süsteemi?
2. Kas direktiivi 2004/48 artiklis 14 sisalduva väljendiga „*mõistlikud ja proportsionaalsed kohtukulud ja muud kulud*” on vastuolus kohtupraktika, mille kohaselt saab tehnilise nõustajaga seotud kulusid hüvitada ainult (lepingulise või lepinguvälise) rikkumise korral?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Itaalia)
9. veebruaril 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl versus Tribunale Amministrativo Regionale della
Calabria, Ministero della Giustizia ja Ministero dell'Economia e delle Finanze**

(Kohtuasi C-59/15)

(2015/C 138/47)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Esse Di Emme Costruzioni Srl

Vastustajad: Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia ja Ministero dell'Economia e delle Finanze

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 kehtestatud põhimõttega, mille sisu on riigihangete valdkonnas täpsustatud nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ ⁽¹⁾ artiklis 1 ja mille kohaselt on igäihel, kelle liidu õigusega tagatud õigusi või vabadusi rikutakse, õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus, on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid nagu käesoleva kohtuasja suhtes kohaldamisele kuuluvad vabariigi presidendi 30. mai 2002. aasta dekreedid nr 115 artiklid 9,13 ja 14, mis näevad ette, et riigihangetega seoses halduskohtusse pöördumiseks tuleb maksta riigilõivu suuremas summas, kui muudes valdkondades halduskohtusse pöördumiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

**Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH 11. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(viies koda) 11. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-476/12: Saint-Gobain Glass
Deutschland GmbH versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-60/15 P)

(2015/C 138/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja P.-A. Schütter)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 11. detsembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-476/12;
- lisaks rahuldada esimeses astmes esitatud tühistamishagi, millega palutakse tühistada komisjoni 17. jaanuari 2013. aasta otsus (toimik GestDem nr 3273/2012).

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus on väärtalt mõistnud määruses (EÜ) nr 1367/2006⁽¹⁾ esitatud tingimusi, mille esinemisel saab keelduda keskkonnainfole vaba juurdepääsu andmisest. Ta ei tõlgendanud määruse (EÜ) nr 1367/2006 artikli 6 lõikes 1 sisalduvat nõuet eirates määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽²⁾ artikli 4 lõikes 3 ja artikli 4 lõikes 5 sätestatud keeldumise aluseid kitsendavalt. Ka apellandi tõendatud üldsuse huvi tutvuda keskkonnainfoga ei võtnud Üldkohus piisavalt arvesse. Seega ei ole vaidlustatud otsus kooskõlas ka keskkonnainfo kättesaadavuse Århusi konventsiooniga, mille liit on heaks kiitnud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, kohtumaja 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 12. veebruaril 2015 – Mehrdad Ghezelbash versus Staatssecretaris van Veiligheit en Justitie

(Kohtuasi C-63/15)

(2015/C 138/49)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, kohtumaja 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Mehrdad Ghezelbash

Vastustaja: Staatssecretaris van Veiligheit en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kui kaugele ulatub määruse nr 604/2013⁽¹⁾ artikkel 27, vajaduse korral koosmõjus sama määruse põhjendusega 19?

Kas varjupaigataotlejal on sellises olukorras nagu käesolev — kus välismaalane saab alles pärast varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutavaks tunnistamise palve rahuldamist sellest palvest teada ja esitab tõendid, mis võivad viia järeldusele, et varjupaigataotluse läbivaatamise eest ei vastuta mitte palve saajaks olev liikmesriik, vaid palve esitajaks olev liikmesriik, ja palve esitajaks olev liikmesriik jätab viidatud dokumendid kontrollimata ja palve saajaks olevale liikmesriigile edastamata — viidatud artikli kohaselt õigus kasutada (tõhusat) õiguskaitsevahendit määruse nr 604/2013 III peatükis nimetatud vastutava riigi määramise kriteeriumide kohaldamise vaidlustamiseks?

2. Kas juhul, kui välismaalane ei saa määruse nr 604/2013 ega määruse nr 343/2003⁽²⁾ alusel põhimõtteliselt tugineda vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumide väärale kohaldamisele, kui palve saajaks olev liikmesriik on vastuvõtmispalve rahuldanud, on õige vastustaja käsitus, et erandit sellest põhimõttest saab teha vaid perekonnaga seotud olukordades määruse nr 604/2013 artikli 7 tähenduses, või on mõeldavad ka muud erilised faktid või asjaolud, mille alusel võib välismaalane tugineda vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumide väärale kohaldamisele?
3. Kas juhul, kui teisele küsimusele vastatakse nii, et lisaks perekonnaga seotud olukordadele võib välismaalane tugineda vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumide väärale kohaldamisele ka muudel asjaoludel, siis kas käesoleva otsuse punktis 12 kirjeldatud faktid ja asjaolud võivad kujutada endast selliseid erilisi fakte ja asjaolusid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT L 180, lk 31).

⁽²⁾ Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 50, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 109).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 12. veebruaril 2015 – BP Europa SE
versus Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Kohtuasi C-64/15)

(2015/C 138/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: BP Europa SE

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2008/118/EÜ⁽¹⁾ artikli 10 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et selle sätte tingimused on täidetud ainult juhul, kui kogu aktsiisi peatamise korra alusel liikuv aktsiisikaup ei ole jõudnud sihtkohta või võttes arvesse artikli 10 lõiget 6 on võimalik viidatud sätet kohaldada ka juhtudele, mil ainult osa aktsiisi peatamise korra alusel liikutavat aktsiisikaupa ei ole jõudnud sihtkohta?
2. Kas direktiivi 2008/118/EÜ artikli 20 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et aktsiisikauba liikumine aktsiisi peatamise korra alusel lõpeb hetkel, mil kaubasaaja on tema juurde saabunud transpordivahendilt aktsiisikauba maha laadinud, nii et puudujäägi tuvastamine mahalaadimise käigus toimub veel kauba liikumise ajal?
3. Kas direktiivi 2008/118/EÜ artikli 10 lõikega 2 koostoimes artikli 7 lõike 2 punktiga a on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb ette, et sihtliikmesriigi õigus nõuda aktsiisi tasumist (lisaks direktiivi 2008/118 artikli 7 lõikes 4 välistatud juhtudele) oleneb üksnes sellest, et on tuvastatud eeskirjade rikkumine, kuid ei ole võimalik kindlaks teha, kus eeskirjade rikkumine aset leidis, või tuleb lisaks tuvastada, et aktsiisikaup on lubatud tarbimisse, sest see väljus aktsiisi peatamise korra alt?

4. Kas direktiivi 2008/118/EÜ artikli 7 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui direktiivi 2008/118/EÜ artikli 10 lõike 2 kohaselt tuvastatakse eeskirjade rikkumine, siis tuleb aktsiisi peatamise korra alusel liikunud ja sihtkohta mittesaabunud aktsiisikauba tarbimise lubamist eeldada alati siis, kui direktiivi 2008/118/EÜ artikli 7 lõikes 4 ette nähtud aktsiisikauba tuvastatud puudujäägi täieliku hävimise või pöördumatu kahjustumise tõendamise ei ole võimalik?

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT L 9, lk 12).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bari (Itaalia) 12. veebruaril 2015 – kriminaalasi Vito Santoro süüdistuses

(Kohtuasi C-65/15)

(2015/C 138/51)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Vito Santoro

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 49 ja sellele järgnevaid artikleid ning ELTL artiklit 56 ja sellele järgnevaid artikleid, nagu neid on ka selgitatud Euroopa Liidu Kohtu 16. veebruari 2012. aasta otsuses [liidetud kohtuasjades C-72/10 ja C-77/10], tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus hanke väljakuulutamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, kui nimetatud hange on välja kuulutatud teatud hulga ettevõtjate hankemenetlustelt ebaseadusliku kõrvaldamise tagajärgede heastamiseks?
2. Kas ELTL artiklit 49 ja sellele järgnevaid artikleid ning ELTL artiklit 56 ja sellele järgnevaid artikleid, nagu neid on ka selgitatud Euroopa Liidu Kohtu 16. veebruari 2012. aasta otsuses [liidetud kohtuasjades C-72/10 ja C-77/10], tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et vajadust süsteem tegevuslubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel ümber korraldada peetakse piisavaks põhjenduseks, miks hanketeates osutatud tegevuslubade kehtivusaeg on lühem võrreldes varem väljastatud tegevuslubade kehtivusajaga?
3. Kas ELTL artiklit 49 ja sellele järgnevaid artikleid ning ELTL artiklit 56 ja sellele järgnevaid artikleid, nagu neid on ka selgitatud Euroopa Liidu Kohtu nimetatud otsuses, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et tegevusloa kehtivuse lõpptähtaja saabumise või loa äravõtmise või tühistamise otsuse tõttu tegevuse lõpetamise korral nähakse ette mängupanuste juhtimis- ja kogumisvõrgu moodustava omandi hulka kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara kasutusõiguse tasuta üleandmise kohustus?

12. veebruaril 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-66/15)

(2015/C 138/52)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Wasmeier ja D. Triantafyllou)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et Kreeka Vabariik rikub ELTL artiklites 56-62 sätestatud teenuste vaba liikumist puudutavaid kohustusi sellega, et ta kohaldab Kreeka residendist üürnikule või liisinguvõtjale, kes üürib või liisib sõiduki teises liikmesriigis asuvalt varustajalt, sõiduki registreerimisel riigilõivu kogusummat, võtmata arvesse üüri või liisingulepingu kestust ning sõiduki kasutusaega Kreeka territooriumil;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Kreeka Vabariik on rikkunud ELTL artiklites 56-62 sätestatud kohustusi sellega, et ta nõuab Kreeka residendist üürniku või liisinguvõtja liisingulepingu puhul, mis on sõlmitud teises liikmesriigis asuva varustajaga, selle varustaja poolt sõiduki registreerimisel riigilõivu tasumist kogusummas, võtmata arvesse üürilepingu (liisingu) kestust ning sõiduki kasutusaega Kreeka territooriumil.

Riigilõivu kohaldamine kogusummas on ebaproportsionaalne ja takistab teenuste vaba liikumist (vt Euroopa Kohtu lahendeid kohtuasjas C-451/99: Cura Anlagen, kohtuasjas C-242/05: Coevering, kohtuasjas C-42/08: Ilhan, ja kohtuasjas C-91/10VAV: Autovermietung GmbH).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 16. veebruaril 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L. versus Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Kohtuasi C-69/15)

(2015/C 138/53)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Nutrivet D.O.O.E.L.

Vastustaja: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1013/2006⁽¹⁾ artikli 2 punkti 35 punkti g alapunkti iii kohast saadetist, mis on „lähetatud viisil, mis ei ole VII lisas esitatud dokumendis nimetatud”, tuleb lugeda jäätmesaadetiseks, kui määruse (EÜ) nr 1013/2006 VII lisas toodud dokumendi punktis 2 esitatud lahter „Importija/vastuvõtja”, punktis 7 esitatud lahter „taaskasutuskoht” ja punktis 11 esitatud lahter „Asjaomane riik/asjaomased riigid” on täidetud selliselt, et need ei ole omavahel kooskõlas, kuid kättesaadavad rahvusvahelised saatelehed (ja muud dokumendid) sisaldavad üheselt mõistetavalt nende punktide kohast teavet?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas siis saab lugeda proportsionaalseks seoses sellega määratud trahvi, mille summa vastab sellise õigusrikkumise eest määratud trahvi summale, mis määratakse määruse (EÜ) nr 1013/2006 VII lisas ette nähtud dokumendi täitmiseks kehtestatud kohustuse rikkujale?
3. Kas määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 2 punkti 35 punkti g alapunkti iii kohase ebaseadusliku jäätmesaadetise kindlakstegemiseks on vaja, et määruse (EÜ) nr 1013/2006 VII lisas esitatud dokumendi täitja eksitaks tahtlikult ametiasutust?

4. Kas määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 2 punkti 35 punkti g alapunkti iii kohase saadetise, mis on „lähetatud viisil, mis ei ole VII lisas esitatud dokumendis nimetatud”, lugemisel ebaseaduslikuks jäätmesaadetiseks on asjassepuutuv, kas nimetamata teave/andmed on keskkonnakaitse seisukohast asjassepuutuvad? Kui see on nii, siis millist teavet/andmeid tuleb lugeda määruse (EÜ) nr 1013/2006 VII lisas toodud dokumendis keskkonnakaitse seisukohast asjassepuutuvaks?
5. Kas määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 2 punkti 35 punkti g alapunkti iii kohast jäätmete saadetist „viisil, mis ei ole VII lisas esitatud dokumendis nimetatud” on võimalik kindlaks teha juhul, kui ametiasutus ei ole läbi viinud määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 24 kohast menetlust, ei ole kaasanud pädevat ametisutust ega teinud korraldust selle kohta, et ebaseaduslikuks loetav jäätmesaadetis tuleb tagasi saata?
6. Kuidas tuleb tõlgendada ja hinnata määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 18 lõike 1 punkti a kohast jurisdiktsiooni?
7. Kuidas tuleb tõlgendada määruse (EÜ) nr 1013/2006 IC lisa IV jao punktis 15 esitatud sätet, mille kohaselt selleks, et kaupleja/vahendaja saaks olla vastuvõtja, peab ta kuuluma sihtriigi jurisdiktsiooni alla?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Markkinaoikeus (Soome) 19. veebruaril 2015 – Viiniverla Oy
versus Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto**

(Kohtuasi C-75/15)

(2015/C 138/54)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Markkinaoikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Viiniverla Oy

Vastustaja: Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 110/2008 piiritusjookide määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 artikli 16 punkti b tähenduses seoste tekitamisele hinnangut andes tuleb lähtuda keskmisest tarbijast, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas?
2. Millist tähtsust omavad määruse nr 110/2008 (¹) artikli 16 punkti b tähenduses seoste tekitamise mõiste tõlgendamise ja nimetatud määruse kohaldamise raames hinnangu andmisel nimetuse „Verlados” all riigisisese turustatava õuntest destilleeritud kange alkohoolse joogi jaoks mainitud nimetuse kasutamise geograafilise tähise Calvados kaitsmise eesmärgil keelamisele järgmised asjaolud:
 - a. nimetuse „Verlados” esimene osa vastab Soome küla Verla nimele, mille Soome tarbija võib ära tunda;
 - b. nimetuse „Verlados” esimene osa „Verla” viitab toote „Verlados” tootjale Viiniverla Oy;

- c. Verlados on Verla külas valmistatud kohalik toode, mida müüakse keskmiselt paarsada liitrit aastas veinitalu enda restoranis ja lisaks piiratud ulatuses tellimuste alusel alkoholiseaduses ette nähtud riigi omandis oleva alkoholiettevõtja poolt;
- d. sõnadel *Verlados* ja *Calvados* on kolmest silbist vaid üks ühine (dos), kuid teisalt on identsed neli viimast tähte (ados), st pooled kummagi sõna kõigist tähtedest?
3. Kui peaks tuvastatama seoste tekitamine määruse nr 110/2008 artikli 16 punkti b tähenduses, siis kas nimetuse „Verlados” kasutamist võib õigustada mõni eelmainitud seik või muu asjaolu – näiteks see, et vähemalt Soome tarbijale ei saa jääda muljet, nagu oleks toode Verlados valmistatud Prantsusmaal?

⁽¹⁾ ELT L 39, lk 16.

**Euroopa Liidu Kohtu 19. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
9. jaanuari 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-409/14: Marcuccio versus Euroopa Liit ja Euroopa
Liidu Kohus**

(Kohtuasi C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Kohus (esindaja: ametnik A.V. Placco)

Teine menetlusosaline: Luigi Marcuccio

Apellandi nõuded

Euroopa Liidu Kohus palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (kolmas koda) 9. jaanuari 2015. aasta määrus kohtuasjas T-409/14: Marcuccio vs. Euroopa Liit ja Euroopa Liidu Kohus osas, milles jäeti rahuldamata Euroopa Liidu Kohtu (edaspidi „Euroopa Kohus”) nõuded, mis esitati Üldkohtu menetluses Üldkohtu kodukorra artikli 114 alusel;
- rahuldada nimetatud nõuded ja seega:
 - esimese võimalusena teha asjas lõplik sisuline otsus ning tunnistada L. Marcuccio kahju hüvitamise hagi vastuvõetamatuks, kuna see on suunatud Euroopa Kohtu (kui Euroopa Liidu esindaja) vastu;
 - teise võimalusena – juhul, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et selle kahju hüvitamise hagi vastuvõetavuse jaoks ei ole oluline, et see on suunatud Euroopa Kohtu vastu, mitte aga komisjoni (kui Euroopa Liidu esindaja) vastu, sedastades samas, et Üldkohus oleks pidanud Euroopa Kohtu poolt talle esitatud menetlusküsimuse lahendamise raames määrama, et Euroopa Kohus asendatakse komisjoni kui kostjaga, – saata asi tagasi Üldkohtule, et viimane saaks Euroopa Kohtu sedastusi arvesse võttes teha otsuse L. Marcuccio kahju hüvitamise hagi kohta;
- mõista L. Marcucciolt välja Euroopa Kohtule esimeses astmes ja apellatsioonimenetluses tekkinud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Esimese väite raames, mis puudutab Euroopa Liidu esindamist Euroopa Liidu kohtutes reguleerivate sätete rikkumist, märgib Euroopa Kohus, et kuna puudub sõnaselge säte, mis reguleeriks Euroopa Liidu esindamist selliste hagide puhul, mis tuginevad ELTL artikli 268 alusel liidu lepinguvälisele vastutusele, tuleb sellise vastutuse reeglid tuletada kohtutegevuse üldpõhimõtetest, eelkõige hea õigusemõistmise põhimõttest ning kohtute sõltumatuse ja erapooletuse põhimõttest.

See Euroopa Kohtu väide koosneb kahest osast, nimelt hea õigusemõistmise põhimõtte nõuete järgimata jätmisest ning kohtute sõltumatuse ja erapooletuse põhimõtte nõuete järgimata jätmisest. Esimese osa kohta väidab Euroopa Kohus, et järeldus, milleni Üldkohus jõudis, nimelt et ülalnimetatud kahju hüvitamise hagi raames võib Euroopa Kohus Euroopa Liitu esindada, tuginedes ilmselt kohtupraktikale, mis tuleneb otsusest kohtuasjas Werhahn Hansamühle jt vs. nõukogu ja komisjon (63/72–69/72, EU:C:1973:121, edaspidi „kohtuotsus Werhahn jt“). Nimetatud kohtuasjas tehtud otsusest nähtub, et kui institutsioonide tegevus toob kaasa vastutuse, siis esindab toonast Euroopa Ühendust ja praegust Euroopa Liitu Euroopa Liidu kohtutes see institutsioon (või institutsioonid), keda süüdistatakse vastutust põhjustanud tegevuses. Euroopa Kohtu arvates ei saa seda kohtuotsust käesolevale asjale kohaldada, kuna see tooks mitmel põhjusel kaasa olukorra, mis on vastuolus hea õigusemõistmise põhimõttega, kuid kohtuotsuses Werhahn jt on sõnaselgelt öeldud, et see otsus rajaneb just sel põhimõttel. Sellega seoses märgib Euroopa Kohus muuseas ka seda, et Üldkohus ei ole järginud ELTL artikli 317 esimese lõigu ja määruse nr 966/2012⁽¹⁾ artikli 53 lõike 1 ulatust, mille põhjal Üldkohus oleks pidanud tunnistama, et käesolevas asjas nõutava kahjuhüvitisega sarnane hüvitis tuleb lõpuks maksta liidu eelarve selle osa arvelt, mis puudutab komisjoni.

Esimese väite teise osa kohta märgib Euroopa Kohus viitega Euroopa Inimõiguste Kohtu 10. juuli 2008. aasta otsusele kohtuasjas Mihalkov vs. Bulgaaria (kaebus nr 677719/01), et Üldkohus ei ole arvesse võtnud kohtute sõltumatuse ja erapooletuse põhimõtet, kui ta tuvastas, et Euroopa Kohus peab L. Marcuccio kahju hüvitamise hagi raames Euroopa Liitu esindama. Ülaltoodud nõuded ei ole täidetud, kuna käesolevas asjas on esiteks väidetav kahju tekkinud teatava kohtukoosseisu kohtutegevuse tulemusena ning teiseks peab kohtuasja lahendama kohtukoosseis, mis i) kuulub samasse kohtuorganisse (Üldkohtusse) nagu see kohtukoosseis, keda süüdistatakse vastutuse põhjustanud tegevuses, ning mis ii) on kohtuasja kostja (Euroopa Kohtu) lahutamatu osa, millega selle kohtukoosseisu kohtunikud on ametialaselt seotud. See kehtib seda enam, kui – nagu Üldkohus otsustas – käesolevas asjas nõutava kahjuhüvitisega sarnane hüvitis tuleb lõpuks maksta liidu eelarve selle osa arvelt, mis puudutab Euroopa Kohut.

Teise väite raames märgib Euroopa Kohus, et vaidlustatud kohtumääruses on rikutud põhjendamiskohustust, kuna sellega ei ole Euroopa Kohtu poolt Üldkohtus esitatud argumente mitme Euroopa Kohtu otsuse – seahulgas kohtuotsused Groupe Gascogne vs. komisjon (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack vs. komisjon (C-40/12 P, EU:C:2013:768) ja Kendrion vs. komisjon (C-50/12 P, EU:C:2013:771) – ulatuse kohta konkreetselt ümber lükatud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu ildeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulío tis Epikrateias (Kreeka Vabariik) 20. veebruaril 2015 –
Kapnoviomichania Karelia AE versus Ypourgos Oikonomikon (rahandusminister)**

(Kohtuasi C-81/15)

(2015/C 138/56)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulío tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Kapnoviomichania Karelia AE

Vastustaja: Ypourgos Oikonomikon (rahandusminister)

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 92/12/EMÜ⁽¹⁾ tuleb liidu õiguse üldpõhimõtetest, eelkõige tõhususe, õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtetest lähtudes tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellises olukorras nagu käesolevas asjas niisuguse liikmesriigi õigusnormi kohaldamine nagu tolliseadustiku artikkel 108, mille kohaselt võib salakaubaveo eest määratud haldustrahvi maksmise eest tunnistada solidaarselt vastutavaks volitatud laopidaja, kelle maksulaost on veetud kaupa maksude peatamise korra alusel ja see kaup on nimetatud korra alt salakaubaveo teel ebaseaduslikult välja jäetud – sõltumata asjaolust, kas rikkumise toime panemise ajal oli ta eraõiguse normide kohaselt kauba omanik, ning asjaolust, kas sellises kauba liikumises osalenud salakaubaveo toimepanijate ja volitatud laopidaja vahel oli lepinguline suhe, millest ilmneb, et nad tegutsesid tema poolt volitatud isikutena?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179).

**H & R ChemPharm GmbH 24. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
12. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-551/08: H & R ChemPharm GmbH versus
Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: H & R ChemPharm GmbH (esindajad: *Rechtsanwalt* M. Klusmann ja *Rechtsanwalt* S. Thomas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- täies ulatuses tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-551/08 osas, milles see puudutab apellanti;
- teise võimalusena kohaselt vähendada 22 miljoni euro suurust trahvisummat, mis apellandile määrati 1. oktoobri 2008. aasta vaidlustatud otsuse artikliga 2;
- kolmanda võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks;
- tühistada kohtuotsus osas, millega Üldkohtu kodukorra artikli 90 alusel mõisteti välja kohtukulud summas 10 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2014. aasta otsuse (reg nr 651533) peale kohtuasjas T-551/08: H & R ChemPharm GmbH vs. komisjon, millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi tühistada komisjoni 1. oktoobri 2008. aasta otsus K(2008) 5476 (lõplik) (juhtum COMP/39.181 – Küünlavahad) apellanti puudutavas osas.

Apellant (ja hageja esimeses kohtuastmes) põhjendab apellatsioonkaebust järgmiste väidetega:

1. Apellatsioonkaebuse esimese väite kohaselt on apellandi arvates eelkõige rikutud EÜ artiklit 81 [nüüd ETLT artikkel 101], kuna kohtuotsuses on apellandi ettevõtte struktuuri ja vastutuse kohta esitatud vastuolulised ja ebapiisavad põhjendused, mille abil Üldkohus tuvastas apellandi poolt toime pandud EÜ artikli 81 rikkumise. Peamine vastuolu seisneb selles, et Üldkohus käsitles apellanti ja viimasega mitte seotud ettevõtjat Tudapetrol rikkumise süükspanemise eesmärgil ühe ettevõtjana, kuid trahvisumma kindlaksmääramisel kahe eraldiseisva ettevõtjana. Kuna kohtuotsuse põhjendustest ei selgu, kas apellandi ja Tudapetroli puhul on tegemist ühe ettevõtjaga või kahe eraldiseisva ettevõtjaga, leiab apellant, et rikutud on nii põhjendamiskohustust (ELTL artikkel 296) kui ka tema põhiõigustel põhinevaid kaitseõigusi.
2. Apellatsioonkaebuse teises väites leiab apellant, et ekslikult on talle süüks pandud töötaja tegevus, mis kattub tegevusega erinevates õiguslikult eraldiseisvates ettevõtjates. Apellant ei nõustu sellega, et talle omistatakse kõnealuse töötaja tegevus, ilma et Üldkohus oleks tuvastanud, kas töötaja tegeles vaidlusaluse tegevusega apellandi arvel. Üldkohtu õiguslik seisukoht läheb siinkohal EÜ artikliga 81 vastuollu. Lisaks rikkus Üldkohus õiglase kohtumenetluse põhimõtet, kuna kohus lükkas õiguslikult puudulike põhjenduste alusel tagasi apellandi tõendid töötaja tegelike ülesannete kohta (EIÖK artikkel 6).
3. Apellatsioonkaebuse kolmandas väites kinnitab apellant, et määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõike 3 tõlgendamisel seoses trahvisumma kindlaksmääramisel aluseks võetava käibega on kohus teinud otsust mõjutavaid vigu. Rikkumised seisnevad selles, et Üldkohus lisas trahvisumma arvutamisel käibe hulka kolmanda ettevõtja käibe, kuigi nimetatud ettevõtja vaieldamatult ei osalenud rikkumises ning ei moodusta apellandiga üht majandusüksust. Üldkohtu otsuses puudub ka õiguslik põhjendus, mis alusel on ilma majandusüksuseta võetud trahvisumma kindlaksmääramisel arvesse kolmanda isiku käivet. Üldkohtu argumentid ei lähe seetõttu vastuollu mitte üksnes määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikega 3, vaid ka kohtupraktika nõuetega põhjendamiskohustuse kohta (ELTL artikkel 296).
4. Apellatsioonkaebuse neljandas väites heidetakse ette, et Üldkohus võttis trahvisumma kindlaksmääramisel arvesse äriühingute käivet, mis saadi alles pärast väidetava rikkumise kestuse lõppu, ning kasutas nimetatud käivet rikkumises väidetava osalemise kogu kestuse puhul laiendavalt. See on vastuolus Üldkohtu hinnanguga sarnases otsuses kohtuasjas Esso⁽²⁾. Nimetatud kohtuotsuses leidis Üldkohus sarnases asjas samas küsimuses, et komisjoni vastav lähenemine tõi kaasa trahvisumma kindlaksmääramisel alusel võetava käibe kunstliku suurendamise. Niisugune ebavõrdne kohtlemine kujutab endast määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 3 rikkumist. Kuna Üldkohus ei võtnud seisukohta apellandi vastuväidete suhtes, on vaidlustatud kohtuotsus ka puudulikult põhjendatud (ELTL artikkel 296). Lisaks viitab apellant Üldkohtu vigadele käibe arvutamisel, mille tulemusel võetakse vastuolus määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikega 3 kahekordselt käivet arvesse.
5. Apellatsioonkaebuse viiendas väites toob apellant välja trahvisumma kindlaksmääramisel mitme õigusnormi rikkumise, sealhulgas apellandile määratud trahvisumma ebaproportsionaalsus, võrreldes teiste väidetavas rikkumises osalevate ettevõtjatega (määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 3 rikkumine). Apellant kinnitab, et Üldkohus ei võtnud arvesse erinevusi apellandi rikkumises osalemise kaalus, võrreldes teiste rikkumises osalenud ettevõtjatega, ning et Üldkohus võttis ebaproportsionaalselt arvesse ettevõtja suurust.
6. Apellatsioonkaebuse kuuendas väites on apellant seisukohal, et Üldkohus rikkus kulude kindlaksmääramisel õigusnormi, kui ta mõistis apellandilt välja täiendavad menetluskulud, mis olid lähemalt täpsustamata ja Üldkohtu hinnangul apellandi põhjustatud (Üldkohtu kodukorra artikli 90 punkti a ja EIÖK artikli 6 rikkumine). Niisuguseid kulusid ei ole olnud ning samuti ei kuulatud apellanti ära enne kulude osas otsuse tegemist.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.

Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA 27. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 17. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-72/09: Pilkington Group Limited jt versus komisjon

(Kohtuasi C-101/15 P)

(2015/C 138/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (esindajad: *solicitor* S. Wisking ja *solicitor* K. Fountoukakos-Kyriakakos)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada kohtuotsus T-72/09 osas, milles jäetakse rahuldamata hagi otsuse artikli 2 punkti c kohta;
- vähendada otsuse artikli 2 punktis c apellantidele määratud trahvi;
- mõista apellantide kohtukulud välja komisjonilt;

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et kohtuotsus tuleks tühistada järgmistel alustel:

Esiteks on Üldkohus õigusnormi rikkunud, leides, et komisjoni 2006.aasta trahvide arvutamise suuniste ⁽¹⁾ punkti 13 alusel oli komisjonil õigus asjaomase müügi väärtuse kindlaksmääramisel arvesse võtta müüki selliste lepingute alusel, mis eelnesid rikkumise perioodile ja mille osas rikkumise perioodil ei toimunud uusi läbirääkimisi. Kuna rikkumine ei saanud sellist müüki mõjutada, ei olnud selle arvesse võtmine trahvi põhisumma kindlaksmääramisel seaduslik.

Teiseks on Üldkohus õigusnormi rikkunud, kui ta tõlgendas määruse nr 1/2003 ⁽²⁾ artikli 23 lõiget 2 nii, et trahvi lõppsumma ei ületanud 10 % ülempiiri. 10 % ülempiiri arvutamise aluseks võetav vahetuskurss ei ole EKP keskmine vahetuskurss otsuse vastuvõtmisele eelnenud finantsaastal, vaid EKP vahetuskurss, mida kohaldatai otsuse vastuvõtmise päeval.

Kolmandaks on Üldkohus õigusnormi rikkunud, kuna ta kohaldas valesti võrdset kohtlemist ja proportsionaalsust käsitlevaid reegleid ega kasutanud oma piiramatut pädevust selles ulatuses, mida nõuab Euroopa Kohtu praktika.

⁽¹⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 [nüüd ETLT artiklid 101 ja 102] sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 12. märtsi 2015. aasta otsus – Vestel Iberia ja Makro autoservicio mayorista versus komisjon

(Liidetud kohtuasjad T-249/12 ja T-269/12) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Tolliliit — Imporditollimaksu järelarvestuskande tegemine ja selle vähendamine — Türgist pärinevad värvitelerid — Kahe importija esitatud tollimaksu vähendamise taotlus — Komisjoni tuginemine riigisiseste asutuste ees ühte teist importijat puudutavale otsusele — Määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 871 lõiked 2 ja 6 ning artikli 905 lõiked 2 ja 6 — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2015/C 138/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Vestel Iberia SL (Madrid, Hispaania) (kohtuasi T-249/12); Makro autoservicio mayorista SA (Madrid) (kohtuasi T-269/12) (esindajad: advokaat P. De Baere ja advokaat P. Muñiz)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja L. Keppenne)

Hagejate toetuseks menetlusse astuja: Hispaania Kuningriik (esindaja: *abogado del Estado* A. Rubio González)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 18. jaanuari 2010. aasta otsus K(2010) 22 lõplik, millega tuvastatakse, et imporditollimaksude kohta järelarvestuskande tegemine on põhjendatud ning et nende maksude vähendamine ei ole konkreetsel juhul õigustatud.

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-249/12 ja T-269/12 käesoleva kohtuotsuse tegemiseks.
2. Jätta hagid vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
3. Mõista kohtukulud välja Vestel Iberia, SL-lt ja Makro autoservicio mayorista SA-lt.
4. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 235, 4.8.2012.

Üldkohtu 9. märtsi 2015. aasta otsus – ultra air versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Kohtuasi T-377/13) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse sõnamärk ultra.air ultrafilter — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c — Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt a)

(2015/C 138/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ultra air GmbH (Hilden, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. König)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Siebertz, M. Teworte-Vey ja A. Renvert)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 6 mai 2013. aasta otsuse (asi R 1100/2011-4) peale, mis käsitleb Donaldson Filtration Deutschland GmbH ja ultra air GmbH vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 6 mai 2013. aasta otsus (asi R 1100/2011-4) osas, milles see puudutab viitajasüsteeme.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Ultra air GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Donaldson Filtration Deutschland GmbH.

⁽¹⁾ ELT C 260, 7.9.2013.

Üldkohtu 6. märtsi 2015. aasta otsus – Braun Melsungen versus Siseturu Ühtlustamise Amet (SafeSet) (Kohtuasi T-513/13) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi SafeSet taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause — Faktide kontrollimine omal algatusel — Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 1)

(2015/C 138/61)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: B. Braun Melsungen AG (Melsungen, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Seiler)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 27. juuni 2013. aasta otsuse (asi R 1598/2012-1) peale, mis käsitleb sõnalise tähise SafeSet ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja B. Braun Melsungen AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 336, 16.11.2013.

Üldkohtu 6. märtsi 2015. aasta otsus – Novomatic versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Kohtuasi T-257/14) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi BLACK JACK TM taotlus — Varasem ühenduse sõna- ja kujutismärk BLACK TRACK — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2015/C 138/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (esindaja: advokaat W. Mosing)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: A. Pohlmann, hiljem S. Hanne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Saksamaa)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 18. veebruari 2014. aasta otsuse (asi R 329/2012-4) peale, mis käsitles Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH ja Novomatic AG vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 18. veebruari 2014. aasta otsus (asi R 329/2012-4).
2. Mõista kohtukulud, sh apellatsioonikoja menetluse kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

⁽¹⁾ ELT C 194, 24.6.2014.

Üldkohtu 26. veebruari 2015. aasta määrus – Lavazza versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO)

(Kohtuasi T-392/12) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2015/C 138/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luigi Lavazza SpA (Torino, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Vanzetti, M. Ricolfi, G. Sironi ja C. Mezzetti)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: F. Mattina, hiljem F. Mattina ja N. Bambara, ning lõpuks N. Bambara ja P. Bullock)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Commercialunione Prima Srl (Bresso, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Celona ja B. Dosi)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 26. juuni 2012. aasta otsuse (asi R 124/2011-1) peale, mis käsitleb Commercialunione Prima Srl-i ja Luigi Lavazza SpA vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta hageja ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool kostja kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 331, 27.10.2012.

Üldkohtu 3. märtsi 2015. aasta määrus – Gemeente Nijmegen versus komisjon

(Kohtuasi T-251/13) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Riigiabi — Madalmaade omavalitsuse poolt professionaalsele jalgpalliklubile antud abi — Otsus algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus — Abimeede, mis on otsuse kuupäevaks täielikult rakendatud — Vastuvõetavus — Vaidlustatav akt)

(2015/C 138/64)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Gemeente Nijmegen (Madalamaad) (esindajad: advokaadid H. Janssen ja S. van der Heul)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Noë ja B. Stromsky)

Ese

Nõue tühistada osaliselt komisjoni 6. märtsi 2013. aasta otsus C(2013)1152 lõplik, mis puudutab Madalmaade professionaalsetele jalgpalliklubidele Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV ja FC Den Bosch aastatel 2008–2011 antud abi [riigiabi juhtum nr SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)].

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Gemeente Nijmegenilt.

⁽¹⁾ ELT C 189, 29.6.2013.

Üldkohtu 26. veebruari 2015. aasta määrus – Métropole Gestion versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Metropol (METROPOL)

(Kohtuasi T-431/13) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Sõnamärk METROPOL — Kehtetuks tunnistamise taotlus — Kaubamärgi registreeringu kehtivuse pikendamise taotluse esitamata jätmine — Kaubamärgi registrist kustutamine pärast registreeringu kehtivuse lõppemist — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2015/C 138/65)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Métropole Gestion (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M.-A. Roux Steinkühler)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Metropol Investment Financial Company Ltd (Moskva, Venemaa)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 4. juuni 2013. aasta otsuse (asjad R 723/2012-2 ja R 845/2012-2) peale, mis käsitleb Métropole Gestion ja Metropol Investment Financial Company Ltd vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Métropole Gestion'i ja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 344, 23.11.2013.

Üldkohtu 24. veebruari 2015. aasta määrus – G-Star Raw versus Siseturu Ühtlustamise Amet – PepsiCo (PEPSI RAW)

(Kohtuasi T-473/13) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2015/C 138/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: G-Star Raw CV (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid J. van Manen, M. van de Braak ja L. Fresco)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: PepsiCo, Inc. (New York, New York, Ühendriigid) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja T. Heitmann)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 25. juuni 2013. aasta otsuse (asi R 1586/2012-2) peale, mis käsitleb G-Star Raw CV ja PepsiCo, Inc-i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta hageja ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool kostja kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 344, 23.11.2013.

Üldkohtu 5. märtsi 2015. aasta määrus – Intesa Sanpaolo versus Siseturu Ühtlustamise Amet (NEXTCARD)

(Kohtuasi T-233/14) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi NEXTCARD taotlus — Kontrollija osaline keeldumine kaubamärgi registreerimisest — Põhjendamiskohustus — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2015/C 138/67)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. Pozzi, G. Ghisletti ja F. Braga)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: L. Rampini)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 10. veebruari 2014. aasta otsuse (asi R 1807/2013-5) peale, mis käsitleb sõnamärgi NEXTCARD ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Intesa Sanpaolo SpA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 235, 21.7.2014.

23. detsembril 2014 esitatud hagi – Søndagsavisen versus komisjon

(Kohtuasi T-833/14)

(2015/C 138/68)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Søndagsavisen A/S (Søborg, Taani) (esindaja: advokaat M. Honoré)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

- Tühistada komisjoni 9. juuli 2014. aasta otsus mitte esitada vastuväiteid teatud reklaamidele tehtavate maksuvabastuste kohta (SA.35683);
- Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja, kes on abisaaja konkurent, väidab, et komisjon oleks pidanud järelutama, et esinevad kahtlused selle kohta, kas mittenimelist reklaammaterjali ja kojukantavaid tellitavaid ajalehti puudutavad maksuvabastused kujutasid endast abi.

Hageja väidab, et komisjon oleks seega pidanud algatama ametliku uurimismenetluse vastavalt ELTL artikli 108 lõikele 2 ja määruse nr 659/1999 ⁽¹⁾ artikli 4 lõikele 4. Kuna ta seda ei teinud, siis on komisjon rikkunud hageja menetluslikke õigusi ELTL artikli 108 lõike 2 alusel.

Mõistlikke kahtlusi puudutava väite kohta esitab hageja järgmised argumendid:

- komisjonil kulus juhtumiga tegelemiseks erakordselt kaua aega ning see iseenesest juba näitab, et esines mõistlik kahtlus – eriti kuna tegu oli ELTL artikli 108 lõike 3 alusel teatatud abikavaga;
- komisjoni otsuse puuduseks on see, et ei ole esitatud põhjendusi mittenimelist reklaammaterjali ja kojukantavaid tellitavaid ajalehti puudutavate maksuvabastuse kohta; ja
- komisjon on mittetäielikult ja valesti hinnanud Taani õigusnorme reklaamide maksustamise kohta, kui ta määras kindlaks, kas mittenimelist reklaammaterjali ja kojukantavaid tellitavaid ajalehti puudutavad maksuvabastused kujutavad endast riigiabi.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

23. detsembril 2014 esitatud hagi – Forbruger-Kontakt versus komisjon

(Kohtuasi T-834/14)

(2015/C 138/69)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Forbruger-Kontakt A/S (Taastrup, Taani) (esindaja: advokaat: M Honoré)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

- Tühistada komisjoni 9.juuli 2014.aasta otsus mitte esitada vastuväiteid teatud reklaamidele tehtavate maksuvabastuste kohta (SA.35683);
- Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitatud väited on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-833/14: Søndagsavisen vs. komisjon.

4. veebruaril 2015 esitatud hagi – Sharif University of Technology versus nõukogu

(Kohtuasi T-52/15)

(2015/C 138/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sharif University of Technology (Teheran, Iraan) (esindaja: barrister M. Happold)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu otsuse 2014/776/ÜVJP lisa, nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP lisa II, nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 1202/2014 lisa ja nõukogu määruse (EL) nr 267/2012 lisa IX, hagejat puudutavas osas;
- mõista hageja kasuks välja hüvitis kahju eest, mida nõukogu tegevus tema mainele põhjustas, ja
- mõista hageja kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada nõukogu otsuse 2014/776/ÜVJP⁽¹⁾ lisa, nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP⁽²⁾ lisa II, nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 1202/2014⁽³⁾ lisa ja nõukogu määruse (EL) nr 267/2012⁽⁴⁾ lisa IX, hagejat puudutavas osas.

Oma nõuete toetuseks esitab hageja neli väidet.

Esimene väide, et nõukogu rikkus hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale õiguskaitselahendile;

teine väide, et nõukogu tegi hageja suhtes piiravate meetmete võtmisel ilmseid hindamisvigu;

kolmas väide, et nõukogu rikkus hageja õigust omandile ning proportsionaalsuse põhimõtet, ja

neljas väide, et hageja suhtes piiravate meetmete võtmisel kuritarvitas nõukogu oma võimu.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 7. novembri 2014. aasta otsus 2014/776/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 325, lk 19)
- ⁽²⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39)
- ⁽³⁾ Nõukogu 7. novembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1202/2014, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 325, lk 3)
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT L 88, lk 1).

4. veebruaril 2015 esitatud hagi – Amitié versus EACEA

(Kohtuasi T-59/15)

(2015/C 138/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Amitié Srl (Bologna, Itaalia) (esindaja: advokaat D. Bogaert)

Kostja: Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet (EACEA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada EACEA vastu esitatud hagi vastuvõetavaks;

- tuvastada, et EACEA saadetud otsus, mis on dateeritud 26. novembril 2014, on õigusliku aluseta ning sellest tulenevalt tühistada viivitamatult kõik meetmed, mille EACEA on hageja vastu võtnud;
- tunnistada, et 12. detsembril 2014 dateeritud ja EACEA poolt hagejale esitatud võlateate nr 3241415195 kohane võlg summas 941 310,38 eurot ei kuulu tasumisele;
- mõista kohtukulud välja EACEA-lt.

Väited ja peamised argumendid

ELTL artiklite 256 ja 272 alusel esitatud hagi palub hageja Üldkohtul tuvastada, et EACEA 26. novembri 2014. aasta otsus, millega võeti – pärast Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) läbiviidud juurdlust – meetmed AMITIE vastu, on alusetu.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et meetmed, mille EACEA hageja vastu võttis, on alusetud.
 - Meetmete kohaldamise tingimused ei olnud täidetud: rikuti määruse nr 2988/1995⁽¹⁾ sätteid ja proportsionaalsuse põhimõtet.
 - Rikuti lepingu sätteid ja kohaldati väärtalt määrust nr 966/2012⁽²⁾ ja nr 1268/2012⁽³⁾. Ühelgi hageja vastu võetud meetmel, mis sisaldasid 26. novembri 2014. aasta otsuses, ei ole õiguslikku alust. Teise võimalusena kujutaks kõigi hagejale antud summade tagasinõudmine endast õiguse kuritarvitamist ja tooks kaasa EACEA alusetu rikastumise.
2. Teine väide, et OLAF-i juurdlust ja järeldused ei olnud õiguspärased (lepingu sätete ja kohaldatavate määruste rikkumine).
 - OLAF-i läbiviidud juurdlust ei olnud kooskõlas määrusega nr 883/2013⁽⁴⁾ ja/või kõnealuses küsimuses kohaldatavate üldpõhimõtetega.
 - Kuivõrd EACEA otsus põhineb OLAF-i järeldustel, mille viimane tegi pärast juurdlust, toob OLAF-i juurdluse ja raporti õigusvastasus kaasa ka EACEA otsuse õigusvastasuse.

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95, Euroopa ühenduste finantshuve kaitse kohta.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002.

⁽³⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, 29. oktoober 2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlust ja millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999.

6. veebruaril 2015 esitatud hagi – TALANTON versus komisjon**(Kohtuasi T-65/15)**

(2015/C 138/72)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled**

Hageja: Talanton Anonymi Emporiki – Symvouleftiki – Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Kreeka) (esindaja: advokaat K. Damis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- määrata ekspertiis, et kontrollida välisauditi aruandes sisalduvat järeldust, millega komisjon on ekslikult heaks kiitnud ja mille kohaselt „puuduvad alternatiivsed tõendid, mis kinnitaksid deklareeritud personalikulusid”. See seik on asja lahendamise seisukohalt määrava tähtsusega, kuna personalikulud moodustavad kõige suurema osa rahastamiskõlblikest kulutustest ja kuna neist sõltuvad kõik kaudsed kulud;
- tuvastada esiteks, et 12. detsembri 2014. aasta võlataede nr 3241414916, millega komisjon nõuab 273 535,38 euro tagastamist seoses FP-7216088 POCEMON projekti käsitleva lepinguga, tuginedes lünklikule ja ebatäpsele auditiaruandele nr 11-BA135-006, tähendab lepinguliste kohustuste rikkumist komisjoni poolt, ning teiseks, et vaidlusaluse lepingu alusel deklareeritud kulud on rahastamiskõlblikud, mistõttu komisjoni tuleb kohustada väljastama krediidiarve summas 129 764,38 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide põhineb vahekohtuklauslil.

- Hageja kinnitab, et käesolevas hagiavalduses esitatud üksikasjalikust analüüsist nähtub, et auditiaruandes nimetatud faktiliste asjaolude ja välisauditi järelduste vahel – mille komisjon ainsatki põhjendust esitamata heaks kiitis, hoolimata (hageja) põhistatud vastuväidetest, mida ei ole läbi vaadatud – ei ole mingit põhjuslikku seost. See analüüs kummutab kõik välisaudiitori järeldused, mistõttu komisjon peaks tegema uued järeldused ja kinnitama hageja kulutused.

2. Teine väide põhineb lepingu heausksel täitmisel ja lepingusätete kuritarvitustega kohaldamise keelul.

- Esiteks väidab hageja, et ei tunnustatud tema seaduslikku õigust esitada vastuväited otse komisjoni määratud audiitorile ja vastata auditiaruande koostaja alusetutele väidetele. See omab suurt tähtsust, kui arvestada välisaudiitori tehtud vigu ja seda, et tema erapooletus hageja suhtes on seatud kahtluse alla.
- Teiseks väidab hageja, et komisjon kiitis välisaudiitori auditiaruande heaks, vaatamata läbi ja lükkamata argumenteeritult tagasi hageja esitatud seaduspäraseid ja üksikasjalikke vastuväiteid ja täiendavaid andmeid. Auditiaruanne on aga taasesitatud 22. jaanuari 2013. aasta auditiaruandes nr 11-BA135-006, mis seondub lepinguga nr FP7-216088 POCEMON ja kus tõdetakse vääral, et puuduvad täiendavad tõendid deklareeritud personalikulude kohta. Välisaudiitori hinnang on meelevaldne ja põhjendamatu, arvestades et tõenditena on esitatud hulgaliselt alternatiivseid tõendeid ja kõigi projektiga tegelevate töötajate vande all antud ütlused, seega komisjoni vastav otsus, millega välisaudiitori hinnang on põhjendusi esitamata heaks kiidetud, on ekslik.

12. veebruaril 2015 esitatud hagi – Scandlines Øresund jt versus komisjon**(Kohtuasi T-68/15)**

(2015/C 138/73)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Scandlines Øresund I/S (Helsingør, Taani), HH Ferries Helsingør ApS (Helsingør, Taani), HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborg, Rootsi) (esindajad: advokaadid M. Johansson, R. Azelius ja P. Remnelid)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus; ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiavaldus on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 263 alusel tühistamiseks Euroopa Komisjoni 15. oktoobri 2014. aasta otsus, mis on tehtud ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b kohaselt (juhtumid SA.36558 ning SA.38371 – Taani, ja SA.36662 – Rootsi, Øresundsbro Konsortietile antud abi).

Hagejad esitavad oma hagiavalduse põhjendamiseks kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud õigusnormi ning tehtud hindamisvigu.

- Esimese väite esimeses osas väidavad hagejad, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea leides, et Hinterland Facilities'e rahastamine ei hõlmanud riigiabi, kuna asjaomased meetmed ei saanud moonutada konkurentsi ega mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust.
- Teises osas väidavad hagejad, et komisjon on rikkunud õigusnormi seoses riigigarantiide tingimusetu laadiga ning Consortiumi seadusliku õigusega saada riigilt rahalist abi, samuti reale riigigarantiidele komisjoni antava hinnangu osas.
- Kolmandas ja neljandas osas väidavad hagejad, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kuna leidsid, et Rootsi garantiimeetmed kujutavad endast abikava ja olemasolevat abi.
- Viiendas osas väidavad hagejad, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui leidis, et riigigarantiid piirduvad Fixed Linki rahastamisega.
- Kuuendas osas väidavad hagejad, et rikutud on ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c, kuna komisjonil ei olnud piisavalt alust pidada kõnealuseid abimeetmeid siseturuga kokkusobivaks.
- Lisaks väidavad hagejad kuuendas osas, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kuna jättis hindamata kõikide Consortiumile otseselt või kaudselt antud abimeetmete kumuleeruva mõju.
- Seitsmendas osas väidavad hagejad, et õiguspärase ootuse põhimõtet on kohaldatud ebaõigesti.

2. Teise väite kohaselt on rikutud ametliku uurimismenetluse algatamise kohustust.

— Teine väide on jaotatud üheksateistkümneks osaks, milles hagejad leiavad läbivalt, et komisjoni läbi viidud uurimine ei olnud piisav ja täielik ning et komisjon jättis mitmel puhul järgimata omaenda suuniseid ja teatiseid. Oma ülesannete täitmata jätmine kujutab endast peamist tõendit selle kohta, et komisjon ei suutnud vaidlustatud otsuse tegemise ajaks lahendada kõiki käesolevas asjas tuvastatud probleeme. Seetõttu keeldus komisjon vääralt tagamast hagejatele ETL artikli 108 lõikest 2 tulenevaid menetlusõigusi.

3. Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust.

— Hagejad leiavad kolmandas väites, et vaidlustatud otsus põhineb ebapiisaval põhjendusel. Hagejate sõnul ei ole komisjon kinnitanud, et vaidlustatud otsuses esitatud väited ja põhjendused on piisavalt täpsed, et hagejad saaksid oma õigusi kaitsta ja kohus saaks teostada oma kontrollipädevust. Väidetavad puudused hõlmavad komisjoni hinnangut Hinterland Facilities'ele, riigigarantiidele, Taani maksusoodustustele ja Taani riigilaenule ning lõpuks asjaolu, et komisjoni järeldused, mis puudutavad siseturuga kokkusobivust ja õiguspäraseid ootusi, põhinevad ringargumentatsioonil.

6. veebruaril 2015 esitatud hagi – Hippler versus komisjon

(Kohtuasi T-72/15)

(2015/C 138/74)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Eberhard Hippler (Dorsten, Saksamaa) (esindaja: *Rechtsanwältin* M. Richter)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— keelata kostjal teha hageja nõusolekuta üldsusele kättesaadavaks liiniplaanid „Bochum”, „Dortmund”, „Düsseldorf/Meerbusch”, „Duisburg” ja „Essen”, nagu seda on tehtud järgmistel veebisaitidel:

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf> ja

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

ja määrata kostjale selle keelu iga rikkumise korral sunniraha;

— mõista kostjalt hageja kasuks välja kahjuhüvitis summas 10 100 eurot;

— mõista kostjalt hageja kasuks välja viimase kohtueelsed advokaadikulud summas 2 743,43 eurot;

— mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et rikutud on direktiivi 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 ja Urhebergesetz'i (autoriõiguse seadus)⁽²⁾ § 15 ja 19a koostoimes § 97 lõikega 2.

Hageja väidab, et vaidlusalused liiniplaanid on teaduslike või tehniliste kujutistena autoriõigusega kaitstud. Hageja ei ole kostjal neid kunagi kasutada lubanud, eeskätt ei ole ta kostjale andnud kasutusõigusi. Samuti ei ole kostja saanud kasutusõigusi õiguspäraselt üheltki kolmandalt isikult. Plaanide kasutamisega on kostja plaanid üldsusele kättesaadavaks teinud või üldsusele edastanud.

Lisaks väidab hageja, et talle põhjustatud rahalise kahju hindamisel tuleb see kokku arvestada analoogselt litsentside puhul kohaldatava arvestamisega. Hagejal on õigus saada asjakohast litsentsitasu. Saksa turul on tavapärane ja asjakohane ning ka Saksa kohtute poolt tavapärase ja asjakohasena tunnustatud litsentsitasu summa 2 020 eurot ühe plaani eest. Sellest tuleneb kahjuhüvitise summa 10 100 eurot.

Samuti väidab hageja, et rikkudes tema autori ainuõigusi, põhjustas kostja talle immateriaalse kahju, ja seega tuleb talt immateriaalne kahju välja mõist ja keelata tal vaidlusalust kasutamist jätkata.

Lõpetuseks väidab hageja, et et tema advokaat saatis kostjale õiguspäraselt hoiatuskirja ja seetõttu peab kostja talle tasuma sellest tekkinud advokaadikulud summas 2 743,43 eurot.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

⁽²⁾ 9. septembri 1965. aasta Urheberrechtsgesetz (BGBl. I, lk 1273), viimati muudetud 5. detsembri 2014. aasta seaduse § -ga 1 (BGBl. I, lk 1974).

20. veebruaril 2015 esitatud hagi – Aston Martin Lagonda versus Siseturu Ühtlustamise Amet (mootorsõiduki esitsa paigutatud iluvõre kujutis)

(Kohtuasi T-86/15)

(2015/C 138/75)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Ühendkuningriik) (esindaja: *solicitor* D. Farnsworth)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ühenduse kaubamärk, mille kohta on märgitud „muu” ja mis kujutab mootorsõiduki esitsa paigutatud iluvõret – registreerimistaotlus nr 12218418

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 18. detsembri 2014. aasta otsus asjas R 1795/2014-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles jäeti muutmata kontrollija järeldus, et taotletaval kaubamärgil esmapilgul puudub eristusvõime kõnealuste kaupade ja teenuste suhtes;
- anda luba ühenduse kaubamärgi taotluse nr 12218418 avaldamiseks;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

20. veebruaril 2015 esitatud hagi – Aston Martin Lagonda versus Siseturu Ühtlustamise Amet (mootorsõiduki esiotsa paigutatud iluvõre kujutis)**(Kohtuasi T-87/15)**

(2015/C 138/76)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Ühendkuningriik) (esindaja: *solicitor* D. Farnsworth)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ühenduse kaubamärk, mille kohta on märgitud „muu” ja mis kujutab mootorsõiduki esiotsa paigutatud iluvõret – registreerimistaotlus nr 11867215

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 11. detsembri 2014. aasta otsus asjas R 1797/2014-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles jäeti muutmata kontrollija järeldus, et taotletaval kaubamärgil esmapilgul puudub eristusvõime kõnealuste kaupade ja teenuste suhtes;
- anda luba ühenduse kaubamärgi taotluse nr 11867215 avaldamiseks;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

20. veebruaril 2015 esitatud hagi – Aston Martin Lagonda versus Siseturu Ühtlustamise Amet (mootorsõiduki esiotsa paigutatud iluvõre kujutis)**(Kohtuasi T-88/15)**

(2015/C 138/77)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Ühendkuningriik) (esindaja: *solicitor* D. Farnsworth)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ühenduse kaubamärk, mille kohta on märgitud „muu” ja mis kujutab mootorsõiduki esiotsa paigutatud iluvõret – registreerimistaotlus nr 11 867 173

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 22. detsembri 2014. aasta otsus asjas R 1798/2014-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles jäeti muutmata kontrollija järeldus, et taotletaval kaubamärgil esmapilgul puudub eristusvõime kõnealuste kaupade ja teenuste suhtes;
- anda luba ühenduse kaubamärgi taotluse nr 11 867 173 avaldamiseks;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

25. veebruaril 2015 esitatud hagi – Tubes Radiatori versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Antrax It (kütteradiaatorid)

(Kohtuasi T-98/15)

(2015/C 138/78)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Tubes Radiatori Srl (Resana, Itaalia) (esindajad: advokaadid S. Verea, K. Muraro, M. Balestrieri ja P. Menapace)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Antrax It Srl (Resana, Itaalia)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: hageja

Asjaomane vaidlusalune disainilahendus: ühenduse disainilahendus toodetele „kütteradiaatorid” – ühenduse disainilahendus nr 000169 370-0002

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti kolmanda apellatsioonikoja 9. detsembri 2015. aasta otsus asjas R 1643/2014-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja sellest tulenevalt tuvastada, et on kehtiv TUBES RADIATORI s.r.l-i ühenduse disainilahendus nr 000169 370-0002, sest see on uus ja eristatav;
- mõista kohtukulud [Euroopa Liidu Üldkohtu kodukorra] artikli 87 alusel välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited

- Määruse (EÜ) nr 216/96 artikli 1d, võistlevuse põhimõtte ja põhjendamiskohustuse rikkumine.
- *Res judicata* rikkumine.

**26. veebruaril 2015 esitatud hagi – Red Bull versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Optimum Mark
(sinise ja hõbedase värvi kujutis)****(Kohtuasi T-101/15)**

(2015/C 138/79)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (esindaja: advokaat A. Renck)*Kostja:* Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Optimum Mark (Varssavi, Poola)**Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Asjaomane vaidlusalune kaubamärk:* sinise ja hõbedase värvi kujutis – ühenduse kaubamärgiregistreering nr 2 534 774*Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 2. detsembri 2014. aasta otsus asjas R 2037/2013-1**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas, kui viimane astub menetlusse.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 4, artikli 7 lõike 1 punkti a ja artikli 52 lõike 1 punkti a rikkumine;
- rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet, nagu selle on ühenduse õiguses välja arendanud Euroopa Kohus.

**26. veebruaril 2015 esitatud hagi – Red Bull versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Optimum Mark
(sinise ja hõbedase värvi kujutis)****(Kohtuasi T-102/15)**

(2015/C 138/80)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (esindaja: advokaat A. Renck)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Optimum Mark (Varssavi, Poola)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Asjaomane vaidlusalune kaubamärk: sinise ja hõbedase värvi kujutis – ühenduse kaubamärgiregistreering nr 9 417 668

Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 2. detsembri 2014. aasta otsus asjas R 2036/2013-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas, kui viimane astub menetlusse.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 4, artikli 7 lõike 1 punkti a ja artikli 52 lõike 1 punkti a rikkumine;
- rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet, nagu selle on ühenduse õiguses välja arendanud Euroopa Kohus.

27. veebruaril 2015 esitatud hagi – Flabeg Deutschland versus komisjon

(Kohtuasi T-103/15)

(2015/C 138/81)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Flabeg Deutschland GmbH (Nürnberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Küper ja E.-M. Schwind)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub:

- tühistada kostja 25. novembri 2014. aasta otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), toimiku nr: C(2014) 8786 (final), eelkõige selle artiklid 1, 2, artikli 3 punktid 1 ja 2, artiklid 4 ja 5 (2012. aasta taastuvenergiaseaduse ja selles ette nähtud erilise hüvitamiskorra riigiabina kvalifitseerimine ja ühisturuga vastuolu tuvastamine) ning artikkel 6 koostoimes artikliga 7 (kohustus nõuda osa riigiabist saajatelt koheselt tagasi);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet:

1. Esimene väide: ELTL artikli 107 tingimused ei ole täidetud.

Hageja väidab, et taastuenergiaseaduse jaotussüsteem ja 2012. aasta taastuenergiaseaduses ette nähtud eriline hüvitamiskord ei ole riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Juhul, kui asutakse seisukohale, et 2012. aasta taastuenergiaseaduses ette nähtud eriline hüvitamiskord on riigiabi eeltoodud tähenduses, oleks see põhjendatud ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c järgi (üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks ning majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks ilma seejuures kaubandustingimusi mõjutamata määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega) ega oleks seega vastuolus riigiabi eeskirjadega.

2. Teine väide: kohandamiskava suhtes ei saa kohaldada ühenduse keskkonna- ja energiaalaseid riigiabi suuniseid (*the Environmental and Energy State Aide Guidelines* – EEAG)

Hageja väidab, et kostja vaidlusaluse otsuse artiklis 3 kindlaks määratud tagasinõutava abi suuruse suhtes määravat EEAG-d, mis kehtib alates 1. juulist 2014, ei saa kohaldada esiteks tulenevalt sellest, et taastuenergiaseaduse jaotussüsteem ja 2012. aasta taastuenergiaseaduse hüvitamiskord ei ole riigiabi ja teiseks tulenevalt liidus kehtivast halduse seaduslikkuse põhimõttest.

27. veebruaril 2015 esitatud hagi – Bundesverband Glasindustrie jt versus komisjon

(Kohtuasi T-108/15)

(2015/C 138/82)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Bundesverband Glasindustrie (Düsseldorf, Saksamaa), Gerresheimer Lohr GmbH (Lohr, Saksamaa), Gerresheimer Tettau GmbH (Tettau, Saksamaa), Noelle + von Campe Glashütte GmbH (Boffzen, Saksamaa), Odenwald Faserplattenwerk GmbH (Amorbach, Saksamaa), O-I Glasspack GmbH & Co. KG (Düsseldorf), Pilkington Deutschland AG (Gelsenkirchen, Saksamaa), Schott AG (Mainz, Saksamaa), SGD Kipfenberg GmbH (Kipfenberg, Saksamaa), Thüringer Behälterglas GmbH Schleusingen (Schleusingen, Saksamaa), Neue Glaswerke Großbreitenbach GmbH & Co. KG (Großbreitenbach, Saksamaa), HNG Global GmbH (Gardelegen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid U. Soltész ja C. von Köckritz)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad:

— tühistada Euroopa Komisjoni 25. novembri 2014. aasta otsuse Riigiabi nr SA.33995 (2013/C) (ex NN 2013/NN) C (2014) 8786 (final) taastuenergia toetamise ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamise kohta artikkel 1 ja artikli 3 lõige 1, kuivõrd nendes tuvastatakse, et

(i) taastuenergia toetamine seaduse, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (25. oktoobri 2008. aasta taastuenergiaseadus alates 1. jaanuarist 2012 kehtivas redaktsioonis, edaspidi „2012. aasta taastuenergiaseadus“), sealhulgas selles toodud rahastamismehhanism, ja

(ii) energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamise (eriline hüvitamiskord) toetamine 2012. aasta taastuenergiaseaduse § 40 ja sellele järgnevate paragrahvide järgi aastatel 2013 ja 2014, on ELTL artikli 108 lõiget 3 rikkuv riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses;

- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2, artikli 3 lõige 2, artiklid 6, 7 ja 8, kuivõrd nendes tuvastatakse erilise hüvitamiskorra vastuolu siseturuga ja kohustatakse abi tagasi nõudma, ja
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Eriline hüvitamiskord ei sisalda riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuna tegemist ei ole soodustusega. Komisjon leiab ebaõigesti, et erilise hüvitamiskorraga antakse energia suurtarbijatele riigiabile sarnanev eelis.
2. Taastuenergiaseaduse jaotussüsteem ja eriline hüvitamiskord ei sisalda riigiabi, kuna nendega ei koormata riigi ressursse. Kaasatud on üksnes eraõiguslikud ressursid. Vaidlustatud otsus ei ole kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga, eelkõige kohtuasjaga *PreussenElektra*.
3. Komisjon leidis enda põhjenduses ebaõigesti, et eriline hüvitamiskord on valikuline. See ei erine asjaomasest võrdlussüsteemist. Igal juhul õigustab erilist hüvitamiskorda 2012. aasta taastuenergiaseaduse olemus ja sisemine ülesehitus.
4. Komisjon hindas erilise hüvitamiskorra heakskiidetavust ebaõigesti üksnes uute keskkonna- ja energiaalaste riigiabi suuniste järgi aastateks 2014-2020.
5. Ka kui komisjon peaks asuma seisukohale, et eriline hüvitamiskord ei ole lubatav riigiabi, ei ole tagasinõudmine võimalik, sest tegemist on „olemasoleva abiga”.
6. Lisaks välistab tagasinõudmise usalduse kaitse. Eelkõige seepärast, et komisjon leidis ühes varasemas otsuses, et taastuenergiaseaduse süsteem ei sisalda riigiabi.
7. Ka ei oleks erilisest hüvitamiskorrast tulenev tagasinõudmine praktikas võimalik.

2. märtsil 2015 esitatud hagi – Saint-Gobain Isover G+H jt versus komisjon

(Kohtuasi T-109/15)

(2015/C 138/83)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Saksamaa), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Stolberg, Saksamaa), Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Saksamaa) ja Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Herzogenrath, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja H. Janssen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad:

- tühistada 25. novembri 2014. aasta otsus C(2014) 8786 (final) asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide: ETLT artikli 107 lõike 1 rikkumine

Hagejad leiavad, et taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine ei ole riigiabi, sest sellega ei eraldata riigi ressursse ega loobuta riigi ressurssidest. Taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine ei ole samuti valikuline. Lisaks ei moonuta see konkurentsi ega kahjusta kaubandust siseturul.

2. Teine väide: ETLT artikli 108 lõike 3 rikkumine

Kui vastupidi hagejate seisukohale peaks tegemist olema riigiabiga, ei oleks kostja siiski tohtinud hagejate arvates kohustada riigiabi vastavalt ETLT artikli 108 lõikele 3 tagasi nõudma. Nimelt ei ole taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine uus abi, kuna kostja kiitis juba 2002. aastal heaks sellele eelnenud peamistes aspektides sisuliselt samasuguse korra.

3. Kolmas väide: ETLT artikli 107 lõike 3 rikkumine

Lisaks leiavad hagejad, et otsus rikub ETLT artikli 107 lõiget 3 ja usalduse kaitse põhimõtet. Kostja ei oleks tohtinud hinnata asjaolusid alles 28. juunil 2014 avaldatud keskkonna- ja energiaalaste riigiabi suuniste alusel. Selle asemel oleks tulnud kohaldada 2008. aastal avaldatud suuniseid. 2008. aasta suuniste alusel ei oleks saanud kostja jõuda mingile muule seisukohale kui see, et väidetav riigiabi oli siseturuga kooskõlas.

4. Neljas väide: ETLT artikli 108 lõike 1 rikkumine

Lõpuks leiavad hagejad, et kostja rikkus nii õiguskindluse põhimõtet kui ka ETLT artikli 108 lõiget 1, kuna ta tegi vaidlusaluse otsuse uut riigiabi puudutavas menetluses. Kuna kostja oli heaks kiitnud 2012. aasta taastuenergiaseadusele eelneva korra, oleks ta pidanud tegema otsuse olemasoleva riigiabi menetluses, mitte uut riigiabi puudutavas menetluses.

2. märtsil 2015 esitatud hagi – International Management Group versus komisjon

(Kohtuasi T-110/15)

(2015/C 138/84)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: International Management Group (Brüssel, Belgia) (esindajad: *solicitor* M. Burgstaller ja *barrister* E. Wright)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) 6. veebruari 2015. aasta otsus THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287, millega keelduti andmast juurdepääsu teatavatele dokumentidele vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele; ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei täitnud oma kohustust põhjendada taotletud dokumentidele juurdepääsu lubamisest keeldumist, tuginedes kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse üldisele eeldusele.
2. Teine väide, et dokumentide avaldamise vastu on olemas ülekaalukas üldine huvi.
3. Kolmas väide, et kostja ei selgitanud, miks eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse takistab taotletud dokumentidele osalise juurdepääsu lubamist.
4. Neljas väide, et kostja rikkus hageja õigust heale haldusele.

6. märtsil 2015 esitatud hagi – Proforec versus komisjon**(Kohtuasi T-120/15)**

(2015/C 138/85)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Proforec Srl (Recco, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Durazzo, M. Mencoboni e G. Pescatore)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud komisjoni 13. jaanuari 2015. aasta määrus (EL) nr 2015/39 põhjustel, mis on esitatud hagi ja millele siin viidatakse täies ulatuses;
- tühistamise järgselt võtta kõik vajalikud meetmed kaitstud geograafilise tähise „Focaccia di Recco col formaggio” kustutamiseks kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrist;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt. Käesoleva hagi rahuldamata jätmise korral – mida küll ei tuleks teha –, palub hageja, et mõlemad pooled kannaksid ise oma kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja on seisukohal, et vaidlustatud rakendusmäärus takistab tal *de facto* oma toote turustamise jätkamist, kuigi ta oli registreeritud kaubamärkide omanik tükk aega enne komisjonile kaitsetaotluse esitamist ning kuigi on selge ja ei ole vaidlustatud asjaolu, et hageja turustab õiguspäraselt oma toodet Euroopa Liidus alates 2006. aastast, st juba viis aastat.

Hagi põhjendamiseks tugineb hageja viiele väitele.

1. Esimene väide, mis puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012, põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, lk 1), rikkumist
 - Hageja väidab, et vaidlustatud määruse sätteid, mis puudutavad selle jõustumist, et näe ette mingit üleminekuperioodi laovarudest ja pakendist lahtisaamiseks.

2. Teine väide, mille kohaselt on vaidlustatud määruse põhjendused 5, 6 ja 7 omavahel vastuolus
 - Hageja väidab, et põhjendused 5 ja 6 ning põhjendus 7 on omavahel vastuolus ja et varjatult kaitstakse päritolunimetust, mille kaitset ei ole taotletud, mis toob kaasa ebaselguse põhikoostisosa geograafilise tähise osas.
3. Kolmas väide, et komisjon on faktilisi asjaolusid tõlgendanud vääralt ja omavoliliselt
 - Hageja kinnitab, et põhjenduste punktis 9 viidatakse olemasolevatele toodetele tekitatavale potentsiaalsele kahjule seda eitades. See ei ole aga potentsiaalne, vaid tegelik kahju ning taotlejate rühma väited tekitasid konkurentsivastase tegevuse, mis kahjustas õigusvastaselt juba turul tegutsevaid konkurente, kahjustades nende juba omandatud õigusi, kuna komisjon tegutses omavoliliselt.
4. Neljas väide puudutab ajutise kaitse kaotamist
 - Hageja kinnitab, et vaidlustatud määruse põhjenduses 10 on fakte vääralt esitletud, kuna siseriiklikku ajutist kaitset Itaalias enam ei ole, sest vastu ei ole võetud spetsifikaatide enesekontrolli kava.
5. Viies väide, mis puudutab määruse nr 1151/2012 artikli 7 punkti e rikkumist
 - Hageja väidab, et kuna vaidlustatud määrus keelab sügavkülmutuse ja hoiustamisviisid, muudab õiguspäraseks taotlejate rühma õigusvastase käitumise, mis on vastuolus Euroopa Liidu õigusega ning kaupade ja teenuste vaba liikumisega, mille tulemusel moonutab komisjon spetsifikaatide tegelikku ulatust põhjenduste punktides 11 ja 12, rikkudes nii selgelt määrust nr 1151/2012.

Üldkohtu 2. märtsi 2015. aasta määrus – Watch TV versus nõukogu

(Kohtuasi T-639/13) ⁽¹⁾

(2015/C 138/86)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kuuenda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 45, 15.2.2014.

Üldkohtu 4. märtsi 2015. aasta määrus – Messi Cuccittini versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Pires Freitas Campos (LEO)

(Kohtuasi T-459/14) ⁽¹⁾

(2015/C 138/87)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Viienda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 329, 22.9.2014.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET